

KONTAKI

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 440 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 21 ΟΚΤΩΒΡΗ 2006

0.80 ΕΥΡΩ

ΑΥΤΟΣ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΝΙΚΗΣΕΙ

ΝΤΡΟΠΗ η κοινωνική αδράνεια

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

21/10/1879: Ανακάλυψη λαμπτήρα (Thomas Edison) 21/10/1907: Γέννηση Νίκου Εγγονόπουλου 21/10/1917: Γέννηση Dizzy Gillespie 21/10/1918: Πρώτο εργατικό συνέδριο στην Ελλάδα (βασιλικό θέατρο Αθήνας) 21/10/1952: Δήλωση Νίκου Ζαχαριάδη: «Τι Πλαστήρας, τι Παιπάργος, όλοι οι σκύλοι μια γενιά» 21/10/1969: Θάνατος Jack Kerouac 21/10/1970: Γέννηση Alphonse - Marie Louis de Lamartine 21/10/1833: Γέννηση Alfred Bernhard Nobel 22/10/1811: Γέννηση Franz Liszt 22/10/1937: Γέννηση Μάνου Λοϊζου (Αλεξανδρεία Αιγύπτου) 22/10/1964: Ο ζων Πωλ Σάρτη αφεντίται το Νόμπελ Λογοτεχνίας 22/10/1988: Επιστροφή Ανδρέα Παπανδρέου από το Χέρφιλντ 22/10/1870: Γέννηση Ivan Bunin 22/10/1844: Γέννηση Sara Bernard 23/10: Ημέρα οικολογικού χρέους 23/10/12π.Χ.: Μάρχη Φλίππιτον 23/10/1925: Γέννηση Μάνου Χατζηδάκη (Ξάνθη) 23/10/1872: Θάνατος Θεόφιλου Γκοτιέ 23/10/1927: Αποπομπή Τρότσκι - Ζηνόβιεφ από το ΚΚΣΕ 23/10/1931: Μεταφορά Αρη Βελουχιώτη στη Γαύδο (μαζί με άλλους 70 εξόριστους) 23/10/1940: Γέννηση Πελέ 23/10/1901: Γέννηση I. M. Παναγιωτόπουλου (Αιτωλικό) 23/10/1949: Ιδρυση ΟΤΕ 23/10/1956: Ουγγρική επανάσταση 23/10/1960: Εγκαίνια Καυταντζόγλειου 23/10/1790: Επανάσταση σκλάβων Αϊτής 24/10: Πιστοκόμια ημέρα για τον αφοπλισμό - Διεθνής ημέρα αποτίμησης γυναικείας εργασίας - Ημέρα κατά ποχυσαρκίας - Ημέρα Ηνωμένων Εθνών 24/10/1185: Κατάληψη Θεσσαλονίκης από Νορμανδούς 24/10/1814: Πρώτη πλαστική εγχείριση 24/10/1857: Ιδρυση πρώτου ποδοσφαιρικού σωματείου στον κόσμο (Σέρφλιντ) 24/10/1993: Θάνατος Vincent Price 24/10/1922: Θάνατος Ανδρέα Καρκαβίτσα 24/10/1948: Ο Μπερνάρ Μπαρούχ εισάγει τον όρο «Ψυχρός πόλεμος» 24/10/1977: Προφυλάκιση Νικόλα Ασημού (γεγονότα AEG) 25/10/1822: Αρχή πολιορκίας Μεσολογγίου 25/10/1838: Γέννηση Georges Bizet 25/10/1881: Γέννηση Pablo Picasso 25/10/1927: Ψήφιση νομοσχέδιου ιδρυσης Γενικής Αστράλειας 25/10/1962: Νόμπελ λογοτεχνίας στον John Steinbeck 25/10/1947: Γέννηση Θανάση Γκαϊφύλλια 26/10/1912: Απελευθέρωση Θεσσαλονίκης 26/10/1929: Εγκαίνια φράγματος Μαραθώνα 26/10/1933: Γέννηση σκηνοθέτη Τάκη Κανελλόπουλου 26/10/1957: Θάνατος Νίκου Καζαντζάκη 26/10/1972: Θάνατος Ιγκόρ Σικόρσκι 26/10/1990: Ο Ισμαήλ Κανταρέ ζήτη πολιτικό άσυλο από τη Γαλλία 26/10/1466: Γέννηση Desiderius Erasmus 26/10/1879: Γέννηση Leon Trotsky 26/10/1905: Συγκρότηση πρώτου σοβίετ 27/10/1492: Ανακάλυψη Κούβας 27/10/1728: Γέννηση James Cook 27/10/1782: Γέννηση Niccolò Paganini 27/10/1914: Γέννηση Dylan Thomas 27/10/1978: Γέννηση Vanessa Mae 27/10/1956: Γέννηση Μπάμπη Τσέρτου 27/10/1917: Αρχή ρωσικής επανάστασης 27/10/1932: Γέννηση Sylvia Plath 27/10/1968: Πρώτη φορά στην ιστορία και οι οχτώ που παρατάσσονται σε τελικό 100 μέτρων ολυμπιαδάς είναι μαύροι 27/10/1978: Νόμπελ ειρήνης στους Μπέγκιν - Σαντάτ.

● Κερδίσαν όλοι και χάσαν όλοι οι άλλοι ●●● Δηλαδή εμείς ●●● Και επειδή το έργο το έχουμε ξαναδεί, αρνούμαστε να προχωρήσουμε σε κριτική ●●● Θα μπορούσε να αναδειχτεί στην παπάρα της χρονιάς η δήλωση Σκανδαλίδη ●●● «Το θεωρώ νίκη μου σε σχέση με τις αντίστοιχες συνδήκες που έγινε ο προεκλογικός αγώνας» ●●● Οπου «αντίστοιχες συνδήκες» διάβαζε: η κυβερνηση σε μέσω απεργιών και αποκαλύψεων σκανδάλων και ο αντίπαλος του βαλλόμενος προσωπικά για καραμπινάτη διαπλοκή ●●● Τι διάλογο είχε πιει ο Κωστάκης; ●●● Φαίνεται του έκανε κακό που έκαψε την Πέργκυ Ζήνα το τελευταίο προεκλογικό δίμηνο ●●● Κι αφού η κάλπη είναι πλυντήριο για σκάνδαλα, διαπλοκή και διαφθορά, ενεφανίσθη και ο Σάκης στο γυαλί να σχολίασε τα εκλογικά αποτελέσματα ●●● Οχι ο Ρουβάς, ρε παιδιά |αυτός είναι σοβαρός άνδρωπος|, ο Κεχαγιόγλου ●●● Πόσο να κόστισε άραγε η περα-

τζάδα από το MEGA; ●●● Μπορεί να ήταν απλώς και βγάλσιμο υποχρέωσης ●●● Και γιατί να μη ξεπλυθεί και ο Σάκης, μήπως χειρότερος είναι από άλλους; ●●● Κι αφού στήθηκε μια τόσο μεγάλη κολυμβήθρα του Σιλώμα, χαζός θα ήταν ο Σάββας να μην επιχειρήσει και το δικό του εξαγνισμό; ●●● Ξεμύτισε, λοιπόν, κι αυτός από την τρούπα που είχε κρυφτεί με εντολή Καραμανλή και έγινε πανελίστας το βράδυ της Κυριακής ●●● Και δε βρέθηκε ένας να τον ρωτήσει για τους «κουμπάρους», τον Πανάγο και τ' άλλα παιδιά ●●●

Θα μου πείτε, ότι εδώ δέχτηκαν το Σάκη ως συνπανελίστα και συνομιλητή, με τον Σάββα δα τα 'βαζαν; ●●● Σωστό κι αυτό ●●● Η αλήθεια είναι ότι οι Πασόκοι πόνεσαν πολύ από το γκάλοπ του ANT1 ●●● Τις επόμενες μέρες, που βγήκαν και άλλα γκάλοπ, δεν είπαν κουβέντα ●●● Άρα, δεν τους ενδιέφερε η ουσία αλλά η πολιτική εκμετάλλευση ●●● Τι δα έλεγαν αν το αποτέλεσμα του γκάλοπ τους ευνοούσε; ●●● Ελάτε, ρε παιδιά, δε θέλω εύκολες ερωτήσεις ●●● Ο Σημίτης πήγε να συγχαρεί το Φασούλα και σχολιάστηκε αρνητικά,

◆ Τον καιμό του εξομολογήθηκε δημόσια ο ηττηθείς του Πειραιά Αγραπτίδης: «Φύονται τελικά σ' αυτή τη χώρα ότι όλοι μπορούμε να χάσουμε εκτός από τον Ολυμπιακό μας». Κάτι ηθελε να πει για τον... Σωκράτη, αλλά δεν τολμήσε. ◆ Εκτός γραφμής (αλλά εντός πρωματικότητας) ο Κήμωνας δήλωσε στο κρατικό ραδιόφωνο: «Επί της ουσίας, αλλαγή πολιτικού σκηνικού με την έννοια της μεταπότισης μεγάλων μαζών από το ένα κόμμα στο άλλο, ασφαλώς και δεν έχουμε». ◆ Πίκρα! Με την «αυλή» του Καραμανλή, που τον «υπνούμενο» τα 'βαλε ο ηττηθείς στην Αιτωλοακαρνανία Δ. Σταμάτης. Πάντως, με μια βουλευτική υποψηφιότητα θα του φύγει η πίκρα. Γ' αυτό άρχισε να εργάζεται και σ' αυτό αποβλέπουν οι βολές κατά της «αυλής». Για να αποδείξει η «αυλή» ότι δεν τον ασφαλώς επίπεδο το ΠΑΣΟΚ προηγείται της ΝΔ κατά 2,3%. Λίγες ώρες αργότερα τα επίσημα αποτε-

2000, που για κάνα δίωρο είχαν βγει οι Νεοδημοκράτες στους δρόμους και έσειαν τις γαλάζιες σημαίες για τη μεγάλη εκλογική νίκη στις βουλευτικές εκλογές κι ύστερα έβαλαν τα κοντάρια από τις σημαίες εκεί που μπούνον σ' αυτές τις περιπτώσεις και έτρεξαν να κρυφτούν στις ποντικότρυπτες τους; Το ίδιο έπαθαν οι Πασόκοι νωρίς το βράδυ της περοσμένης Κυριακής. Νόμιζαν ότι σάρωσαν και έβαλαν ακόμα και τον αρχηγούλη τους να κάνει δηλώσεις σύμφωνα με τις οποίες κερδίζουν 23 νομαρχίες και με αναγώγη των αποτελεσμάτων σε πανελλαδικό επίπεδο το ΠΑΣΟΚ προηγείται της ΝΔ κατά 2,3%. Λίγες ώρες αργότερα τα επίσημα αποτε-

λέσματα κατέβασαν στις 17 τις νομαρχίες (συν δύο που πήραν μαζί με τον ΣΥΝ) και την επόμενη το μεσημέρι Αθανασάκης και Ξενογιαννακοπούλου έκαναν γαργάρα το προβάδισμα του 2,3% και μίλησαν για εκίνηση από την ίδια βάση με τη ΝΔ, δίνοντας μόλιστα ένα μικρό προβάδισμα (+0,1%) στη ΝΔ. Κι βέβαια, άνωψε η γκρίνια, καθώς οι μισοί κατηγορούν τους άλλους μισούς ότι δεν πρόσεξαν και έκαναν ρόμπτα τον Γιωργάκη. Αυτά παθαίνεις όταν κάνεις τις επιθυμίες σου πραγματικότητα. ◆ Δημήτρης Ρίζος, στην εκπομπή του Λιαρέ-

λη στον ANT1, το βράδυ της Δευτέρας: Στενός συνεργάτης του Καραμανλή μπουκώνει τους νταβατζήδες με εκατομμύρια ευρώ. Ονομα δεν είπε, αλλά... τι κάνει νιάου-νιάου στα κεραμίδια;

◆ «Ο Μπουτά-

ρης είναι ανεξάρτητος; Σιγάα! Την αντιλαϊκή πολιτική εκφράζει!... Πλασκιά... ανεξάρτητος...». Ατάκα από τη στήλη «Τηλε-πάθη» του «Ριζοσπάστη» (18.10.06). Δηλαδή, την προηγούμενη τετραετία, που εκλέχτηκε δημοτικός σύμβουλος με το ψηφοδελτίο του Περισσού, ο βιομήχανος Μπουτάρης εξέφραζε την... επαναστατική πολιτική! Κατά τα άλλα, κατηγορούν τον ΣΥΝ για πολιτικό σαλταδορισμό.

Την ερχόμενη εβδομάδα η «Κ» θα κυκλοφορήσει την Παρασκευή, λόγω της αργίας της 28ης Οκτωβρη.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Όταν λέμε ότι η υπουργός υποσχέθηκε ότι σε συνεργασία με το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών θα αξιοποιήσει -για το καλό φυσικά της Παιδείας- τα ευρωπαϊκά προγράμματα, αντιμετωπίζοντας θετικά από το επόμενο έτος την αύξηση της αριστούς αποζημιώσης στους δασκάλους και τους καθηγητές, η αύξηση της αριστούς αποζημιώσης στους δασκάλους και τους καθηγητές, η οποία είναι ήδη συμφωνημένη όχι στο ποσόν της, ότι θα γίνει η αύξηση. Το ποσό και ο τρόπος έχει να κάνει με τα κοινωνικά προγράμματα. Είναι λοιπόν μια σαφής δέσμευση της κυβέρνησης. Και όπως βλέπετε αυτή η κυβέρνηση δεν κάνει πίσω στις δεσμεύσεις της.

Θεόδωρος Ρουσόπουλος

από τους μαθητές παιάνουν τη μορφή χιονοστίβαδας. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, ξυπνάνται και ο εφιάλτης των καταλήψεων από τους φοιτητές.

Ημεροτάρια

Βρίσκεται ένα μήνα τώρα ο κυβερνητικός αυταρχισμός αντιμετωπός όχι μόνο με ολόκληρη την εκπαιδευτική κοινότητα, αλλά και με τους μαθητές τους ένα παράδειγμα-μάθημα υποταγής στην έξουσιά και στην αυθαίρεσία της. Με τέτο

■ Εύλογος εκνευρισμός

Μπορεί ο ANT1 να έσπασε το εκλογικό fairplay και να μετέδωσε τη βροδιά των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών γκάλοπ για την πρόθεση ψήφου στις επόμενες βουλευτικές εκλογές, όμως ο εκνευρισμός που έδειξαν οι Πασόκοι ήταν δυσανάλογα μεγάλος σε σχέση με τη ζημιά που τους έκανε η συγκεκριμένη κίνηση του καναλιού του Κυριακού (που έριξε γεφυρες προς την κυβέρνηση). Δυο γκάλοπ που δημοσιεύτηκαν μια μέρα μετά, μας δίνουν την εξήγηση αυτού του εκνευρισμού και τον καθιστούν εύλογο (τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ γνώριζαν από τους ανθρώπους των «μίντια» το περιεχόμενο και των δύο αυτών γκάλοπ). Και στα δύο η ΝΔ προηγείται σταθερά του ΠΑΣΟΚ σε όλους τους τομείς, ο δε Καραμανλής «ρίχνει στ' αυτιά» του Γιωργάκη.

Το Βαρόμετρο, η κυλιόμενη δημοσκόπηση του Σκάι και της VPRC, που διενεργήθηκε την τελευταία προεκλογική βδομάδα, δείχνει υπεροχή της ΝΔ έναντι του ΠΑΣΟΚ στην πρόθεση ψήφου κατά 4 ποσοστιαίες μονάδες. (42,5% ΝΔ, 38,5% ΠΑΣΟΚ, 8% ΚΚΕ, 4% ΣΥΝ και 4% ΛΑΟΣ). Στο ερώτημα «ποιον θεωρείτε καταλληλότερο για την πρωθυπουργία» ο Καραμανλής παίρνει 54%, ενώ ο Γιωργάκης μόλις 24%.

Το πανελλαδικό γκάλοπ της CPO για λογαριασμό της εκπομπής του Πρετεντεράκου, που έγινε στις 12-13/10/06, στο ερώτημα «Αν γίνονταν αύριο εκλογές τι θα ψηφίζατε;», δίνει: 35,3% ΝΔ, 33,4% ΠΑΣΟΚ, 7,5% ΚΚΕ, 4,1% ΣΥΝ, 4,1% ΛΑΟΣ, 1,3%, άλλο, 5,4% λευκό-άκυρο και 8,9% «Δεν ξέρω - Δεν απαντώ». Στα τέλη Αυγούστου η διαφορά ΝΔ-ΠΑΣΟΚ στην ίδια έρευνα ήταν 2,5%, δηλαδή η φοιλίδα έκλεισε κατά 0,6%, στην πιο ζόρικη για την κυβέρνηση περίοδο.

Αυτά είναι που εκενέρισαν τους Πασόκους, που άρχισαν να κατατρύχονται από το σύνδρομο της ήττας. Βρίσκονται, δηλαδή, στη θέση που ήταν οι Νεοδημοκράτες τη προηγούμενα χρόνια. Οταν δεν μπορούν να κλείσουν την φαλιδα τώρα, με την κυβέρνηση να αντιμετωπίζει μια παρατεταμένη απεργία και γενικευμένη αναταραχή στην Εκπαίδευση, με αποκαλύψεις σκανδάλων και σκανδαλολογία, με σκυλοκαυγάδες υπουργών, σκέπτονται ότι δεν θα βρουν καλύτερη ευκαιρία και πως ο Καραμανλής θα επιλέξει το χρόνο των εκλογών και θα πάρει μια άνετη νίκη. Εποιητικός είναι ο Καραμανλής σε αυτόν τον σημερινό σταθερό πολιτικό τοπίο.

Ομως, αυτές οι μικρές διαφοροποιήσεις στην Αττική δεν σηματοδοτούν τίποτα το ιδιάτερο, δεν είναι ικανές να επηρεάσουν τις πολιτικές εξελίξεις, δεν προσθέτουν χρώμα στο γκρίζο καταθλιπτικό τοπίο. Και δε μπορούσε να γίνει διαφορετικά. Τα αποτελέσματα του «καναπέ» φάνηκαν και στην κάλπη. Άλλωστε, δεν είναι δυνατόν οι αλλαγές στην κοινωνική συνείδηση να ξεκινήσουν από την κάλπη. Αντίστροφη θα είναι η πορεία.

◆ Η κυβέρνηση της ΝΔ κατήγαιε σ' αυτές τις εκλογές μια σημαντική πολιτική νίκη. Στο συμπέρασμα αυτό οδηγεί όχι μόνο το αποτέλεσμα σε Δήμους και Νομαρχίες, που και πάλι είναι καλό για τη ΝΔ, αλλά σε συνδυ-

σμό με το πολιτικό ιλίμα στο οποίο έγιναν οι εκλογές. Η σχετικά χαλαρή ψήφος, τα κομπρεμί, οι τοπικές ιδιομορφίες, ο ρόλος των προσώπων και άλλα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά αυτών των εκλογών επιτρέπουν στα αστικά κόμματα να αρπάζονται από πλευρές των αποτελεσμάτων, να τις απολυτοποιούν και πάνω σ' αυτές να οικοδομούν την προπαγάνδα τους. Ομως, η πολιτική ανάλυση δεν είναι στατιστική. Ακόμα και μέσα από τις ιδιομορφίες μπορεί κανένας να βγάλει ασφαλή πολιτικά συμπεράσματα, όταν δεν είναι υποχρεωμένος να υπηρετήσει πολιτικά σκοπούς, που είναι στατιστικές σκοπιμότητες. Τα βασικότερα απ' αυτά τα συμπεράσματα θα προσπαθήσουμε να κωδικοποιήσουμε στη συνέχεια, αφού παραθέσουμε το βασικό συμπέρασμά μας: μεγάλη νικήτρια αυτών των εκλογών ήταν η κυβέρνηση της ΝΔ και μεγάλος ηττημένος ο ελληνικός λαός, που με την εκλογική του συμπεριφορά δεν κατάφερε (δεν επεδίωξε) ν' αλλάξει στο ελάχιστο το καταθλιπτικό πολιτικό τοπίο.

◆ Ας ξεκινήσουμε από το τελευταίο. Η λαϊκή δυσαρέσκεια δεν εκφράστηκε με κανένα τρόπο. Δεν εκφράστηκε με τον πιο μαχητικό (αποχή-άκυρο-λευκό), δεν εκφράστηκε ούτε με τον πιο συντρητικό (υπερψήφιση των συνδιασμών πέραν των δύο μεγάλων κομμάτων εξουσίας). ΝΔ και ΠΑΣΟΚ συγκέντρωσαν και πάλι με απόλυτο τρόπο όλη την εκλογική δύναμη. Μόνο στο λεκανοπέδιο Αττικής και ειδικά στο Δήμο Αθήνας είχαμε αυξημένα ποσοστά αποχής, γεγονός που δείχνει την επιρροή στην περιοχή των δύο αγωνιστικών κυμάτων του τελευταίου χρονικού διαστήματος (φοιτητικές καταλήψεις, απεργία δασκάλων). Στην ίδια επιρροή πρέπει να αποδοθούν τα σχετικά αυξημένα ποσοστά των συνδιασμών του Μ-Λ ΚΚΕ (1,3%) και του ΣΕΚ (1,3%) στην Υπερνομαρχία και του ΝΑΡ (1,1%) στο Δήμο Αθήνας. Και η θερμική Αριστερά είχε άνοδο στην Αττική, ενώ η πτώση του ΣΥΝ στην Υπερνομαρχία φαίνεται μεγάλη σε σχέση με το ποσοστό που πήρε την προηγούμενη τετραετία ο Γλέζος, που είχε μια προσωπική εμβέλεια στο εκλογικό σώμα.

Ομως, αυτές οι μικρές διαφοροποιήσεις στην Αττική δεν σηματοδοτούν τίποτα το ιδιάτερο, δεν είναι ικανές να επηρεάσουν τις πολιτικές εξελίξεις, δεν προσθέτουν χρώμα στο γκρίζο καταθλιπτικό τοπίο. Και δε μπορούσε να γίνει διαφορετικά. Τα αποτελέσματα του «καναπέ» φάνηκαν και στην κάλπη. Άλλωστε, δεν είναι δυνατόν οι αλλαγές στην κοινωνική συνείδηση να ξεκινήσουν από την κάλπη. Αντίστροφη θα είναι η πορεία.

◆ Η κυβέρνηση της ΝΔ κατήγαιε σ' αυτές τις εκλογές μια σημαντική πολιτική νίκη. Στο συμπέρασμα αυτό οδηγεί όχι μόνο το αποτέλεσμα σε Δήμους και Νομαρχίες, που και πάλι είναι καλό για τη ΝΔ, αλλά σε συνδυ-

■ Δημοτικές και Νομαρχιακές εκλογές 2006

Το ίδιο καταθλιπτικό τοπίο

Μεγάλη νικήτρια κυβέρνηση της ΝΔ

κής πολιτικής και την επιπλόνωση των «μεταρρυθμίσεων». Καλά να πάθετε αφού με ψηφίσατε, είπε στους ψηφοφόρους ο Καραμανλής.

◆ Το ΠΑΣΟΚ την πάτησε άγρια. Τη βροδιά των εκλογών το εκλογικό του επιτελείο «διάβασε» λάθος τα αποτελέσματα και το μήνυμα που εξέπειψε η Χαριλάου Τρικούπη ήταν πανηγυρικό και μιλούσε για «αλλαγή του πολιτικού σκηνικού» (η έλλειψη του Λαλιώτη φάνηκε εκείνες τις στιγμές). Ο Γιωργάκης, μάλιστα, έκανε δήλωση με την οποία εμμέσως πληγ σαφώς ζήτησε πρόωρες εκλογές για να απαλλαγεί ο τόπος από την κυβέρνηση της ΝΔ! Αθανασάκης και Ξενογιαννακόπουλος ανακοίνωσαν προβάδισμα του ΠΑΣΟΚ έναντι της ΝΔ κατά 2,3 μονάδες και οι ίδιοι, μια μέρα αργότερα, «διόρθωσαν» την «εκτίμηση» κάνοντάς την «ισοπαλία» με αμελητέο προβάδισμα της ΝΔ (+0,1%). Το δίδυμο της συμφοράς είχε ανακοινώσει ότι το ΠΑΣΟΚ κερδίζει 23 νομαρχίες και στο τέλος βρέθηκαν με 17, συν δύο που κέρδισαν μαζί με τον ΣΥΝ! Ποιγιδεύτηκαν, έστρεψαν την προσοχή τους στη «γενική πολιτική νίκη» και έτσι δεν κατάφεραν προπαγανδιστικά να εκμεταλλευτούν τη νίκη του Φασούλα και της Φώφρης και τα άλλα επιμέρους στοιχεία. Οταν προσπάθησαν να το κάνουν ήταν πια αργά. Ολοι συζητούσαν στη γενική βάση που πρώτο το ΠΑΣΟΚ έβαλε στην πολιτική απέντατα. Και οι από τα άλλα αστικά κόμματα; Γιατί μιλούν για την άνοδο στο Δήμο Αθηναίας και δε μιλούν για την πτώση στον Πειραιά και τη Θεσσαλονίκη; Αν προσέξει κανείς τις νομαρχίες που είχαν άνοδο, θα δει ότι η άνοδος αυτή είναι οριακή, πλατύ με αριστερή παράδοση (όπως η Λέσβος, η Κεφαλονιά, η Λευκάδα), νομαρχίες όπου είχαν δημιουργήσει μια παράδοση (όπως ο Καρδίτσα, οπου ο Μπούτας καταποντίστηκε, ηγητήθηκε κατά κράτος από τον Αρχοντή του ΣΥΝ).

Γιατί, λοιπόν, αποφεύγουν κάθε συνολική πολιτική συζήτηση και απομονώνουν μερικές πλευρές των εκλογικών αποτελεσμάτων που τους βολεύουν; Σε τι διαφέρουν ως προς αυτό από τα άλλα αστικά κόμματα; Γιατί μιλούν για την άνοδο στο Δήμο Αθηναίας και δε μιλούν για την πτώση στον Πειραιά και τη Θεσσαλονίκη; Αν προσέξει κανείς τις νομαρχίες που είχαν άνοδο, θα δει ότι η άνοδος αυτή είναι οριακή πλατύ με αριστερή παράδοση (όπως η Λέσβος, η Κεφαλονιά, η Λευκάδα) ή αριστερή παράδοση (όπως η Καρδίτσα, η Αιγαίνη) ή αριστερή παράδοση (όπως η Κοιλαδιά Λάρισας), «Ανεξάρτητη Τοπική Αυτοδιοίκηση» (στην Κοιλαδιά Λάρισας), «Ανάπτυξη με όραμα» (στο Δήμο Αιγαίνης) ή αριστερή παράδοση (όπως η Νέα Καρδίτσα) του Τέγου στην Καρδίτσα και η «Δημοτική Συνεργασία για την Πολιχνή» στον ομώνυμο δήμο της Θεσσαλονίκης.

Για να καταλήγουμε: ο Πειραιός δεν κατάφερε να κάνει το άλμα που προσδοκούσε σ' αυτές τις εκλογές. Κάπου κέρδισε και άλλού χάσει. Ομως, ο γραφειοκρατικός μηχανισμός δε θέλει να το παραδεχτεί, γιατί τότε θα πρέπει να αναλάβει και ευθύνες έναντι του κομματικού δυναμικού. ◆ Ο ΣΥΝ, με τον άκρατο οπορτουνισμό του, πέτυχε το στόχο του. Συνεργαζόμενος με το ΠΑΣΟΚ κατάφερε και δύο νομάρχες να εκλέξει, αλλά ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

Ξανά στους δρόμους οι μαθητές της Χιλής

Με υδραυλίες και πολλές συλλήψεις αντιμετώπισε η αστυνομία της Χιλής τους χιλιάδες μαθητές που κατέβηκαν στους δρόμους του Σαντιάγο την Τετάρτη (ημέρα πανεθνικής αποχής των μαθητών) διαμαρτυρόμενοι για την καθυστέρηση των μεταρρυθμίσεων στην Παιδεία, που υποσχέθηκε ότι θα πρωοθήσει η «αριστερή» πρόεδρος Μισέλ Μπασελέτ. Οι μαθητές απάντησαν με βροχή από πέτρες και κάψιμο αυτοκινήτων.

Οι μεταρρυθμίσεις που ζητούν οι μαθητές αφορούν στην κατάργηση αντιεκπαιδευτικών μέτρων που ισχύουν από την εποχή της χούντας του Πινοσέτ. Είναι η τρίτη φορά που οι μαθητές βγαίνουν στους δρόμους για τον ίδιο λόγο, απαιτώντας να καταργηθούν τα εξέταστρα που είναι υποχρεωμένοι να δινούν κάθε χρόνο 167.000 μαθητές για τις εισαγωγικές εξετάσεις στα πανεπιστήμια και ζητώντας δωρεάν σύτιση για 200.000 μαθητές. Η «αριστερή» πρόεδρος υποσχέθηκε να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις τους κι έφτιαξε μια πολυμελή επιτροπή που θα εξετάσει τις μεταρρυθμίσεις, χωρίς όμως να έχει κάνει και πολλά πρόγραμμα σ' αυτή την κατεύθυνση, πέρα από τα ωραία λογάκια. Τη βδομάδα που πέρασε έστειλε μάλιστα τους πρατοιανούς της να καταστείλουν το μαθητικό κίνημα, συλλαμβάνοντας 150 μαθητές στα τρία μεγαλύτερα σχολεία του Σαντιάγο και σπάζοντας την κατάληψη σε ένα ακόμα σχολείο. Σύμφωνα με το Associated Press (18/10), οι μαθητικές κινητοποιήσεις, αν και δεν έχουν πάρει την έκταση που είχαν το περασμένο Ιούνη (με 700.000 μαθητές να κατεβαίνουν στους δρόμους), διαθέτουν ευρεία κοινωνική στήριξη. Κι αυτό είναι που φοβίζει τους κυβερνώντες.

■ B.Κορέα

Business as usual...

Μπορεί το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ να επικύρωσε μομφώνα το περασμένο Σάββατο το ψήφισμα 1718, που δίνει το πράσινο φως για την επιβολή κυρώσεων κατά της Βόρειας Κορέας, η οποία επιβολή κυρώσεων όμως (που σε πρώτη φάση περιλαμβάνει εμπάργκο σε πολεμικό και πυρηνικό εξοπλισμό και στα ειδή πολυτελείας) δεν θα έχει και τόση αξία αν η Κίνα δεν αποφασίσει κάτι τέτοιο. Για την ώρα, πάντως, η Κίνα δε φαίνεται διατεθειμένη να βάλει οποιοδήποτε φραγμό στις εμπορικές της συναλλαγές με τη Βόρεια Κορέα, που ολοένα και αυξάνονται, όπως μας πληροφορεί το πρακτορείο Asia Times που σε ανταπόκρισή του (17/10) αναφέρει ότι το ψήφισμα 1718 δεν έχει καμία επίπτωση στις οικονομικές δοσοληψίες μεταξύ των δύο χωρών καθώς πληθώρα κινέζικων επιχειρήσεων συνεχίζει να επενδύει στη Βόρεια Κορέα, ενώ το διμερές εμπόριο μεταξύ των δύο χωρών είναι ιδιαίτερα υψηλό (στην Κίνα πηγαίνει το 45% των εξαγωγών της χώρας και απ' την Κίνα προέρχεται το 33% των εισαγωγών). Γ' αυτό και η Βόρεια Κορέα συνεχίζει τις πολεμικές κραυγές, ετοιμάζοντας μάλιστα να κάνει και δεύτερη πυρηνική δοκιμή, παρά την ορισμένη αντίδραση της Δύσης.

■ Παλαιστίνη

Δύσκολος στόχος το γκρέμισμα της Χαμάς απ' την κυβέρνηση

Σκούρα τα πράγματα για τον Παλαιστίνιο πρόεδρο Μαχμούντ Αμπάς. Ο στόχος της ανατροπής της κυβέρνησης της Χαμάς αποδεικνύεται πολύ πιο δύσκολος απ' ό,τι περίμενε, καθώς ακόμα και μέσα στη Φατάχ δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία για το πώς αυτός θα επιτευχθεί. Χαρακτηριστικό παράδειγμα των διαφωνιών ως προς τους χειρισμούς της παρούσας πολιτικής κρίσης ήταν η ματαίωση την τελευταία στιγμή της προγραμματισμένης για τη Δευτέρα το βράδυ συνεδρίασης της εκτελεστικής επιτροπής της Φατάχ στο Αμάν της Ιορδανίας. Η συνεδρίαση θα εξέταζε το μνημόνιο αλληλοκατανόησης, που υπογράφηκε στη Δαμασκό μεταξύ του γενικού γραμματέα της Φατάχ, Φαρούκ Καντούμι, και του γέρετη της Χαμάς, Χαλέντ Μεσάλ, που ζει εξόριστος στη Συρία.

Ομως ο Αμπάς, βλέποντας ότι οι προτάσεις του δεν θα υιοθετούνταν από την εκτελεστική επιτροπή, προτίμησε να εγκοπαλεύει απέραντης την Ιορδανία. Την επόμενη μέρα πέταξε άλλη πρόταση στο τραπέζι, μιλώντας αντί για διάλυση της κυβέρνησης και νέες εκλογές, για δημιουργία κυβέρνησης «τεχνοκρατών», που όμως δε θα πρέπει να επιβληθεί στη Χαμάς, αλλά να πειστεί αυτή για την αναγκαιότητά της. Η Χαμάς απά-

ντησε ότι αν η παρούσα κρίση δεν είναι δυνατό να ξεπεραστεί από μία κυβέρνηση εθνικής ενότητας, τότε αυτό δε μπορεί γίνει, περισσότερο, από μία κυβέρνηση «τεχνοκρατών». Χαρακτηρίσει μάλιστα μια τέτοια κυβέρνηση ως «αμερικάνικη επίλογη», κάνοντας τον Αμπάς να εξοργιστεί και να δηλώσει ότι δεν τον τρομάζουν τέτοιες δηλώσεις! Η επιθετικότητα των Σιω-

«τρομοκράτες». Απ' τις επιθέσεις του περασμένου Σαββατοκύριακου και μόνο σκοτώθηκαν πάνω από 21 Παλαιστίνιοι. Γεγονός που έκανε στέλεχος των «Ταξιαρχών Μαρτύρων του Αλ-Άκσα», της ένοπλης οργάνωσης που προσκειται στη Φατάχ και το τελευταίο διάστημα συγκρούστηκε σφόδρα με τη Χαμάς, να δηλώσει σε ισραηλινό ειδησεογραφικό πρακτορείο (Y-net – 14/10/06), ότι οι μαχητές της οργάνωσης δε θα διστάσουν να ξανανεωθούν με τους μαχητές της Χαμάς αν επέμβει το Ισραήλ στη Γάζα κι ότι δε θα τους εμποδίσουν οι εμφύλιες διαμάχες στο να ενωθούν αν πρόκειται να ανακόψουν μια ισραηλινή επέμβαση.

Απ' την άλλη, οι Σιωνιστές συνεχίζουν να εκθέτουν τον Αμπάς. Η ισραηλινή εφημερίδα Μαριρίβ αποκάλυψε ότι η ισραηλινή κυβέρνηση σχεδιάζει να διαθέσει 300 εκατομμύρια δολάρια (απ' τα λεφτά που παρακρατεί παράνομα απ' τους φόρους και δασμούς που συλλέγει κάθε μήνα για λογαριασμό της Παλαιστινιακής Αρχής) για να εκπαιδεύσει το «στρατό του Αμπάς», ενώ ήδη κάποια απ' τα χρήματα έχουν διοχετευτεί στους προεδρικούς φρουρούς που αποτελούν τον πυρήνα αυτού του στρατού. Πώς μετά ο Αμπάς να ρίξει την κυβέρνηση της Χαμάς και να μην γίνει εντελώς ρόμπα;

■ Περού

Ισόβια στον Αμπιμαέλ Γκουσμάν

Την ποινή της ισόβιας κάθειρξης επέβαλε το δικαστήριο στον γέρετη του περούβιανο αντάρτικου «Φωτεινό Μονοπάτι», τον Αμπιμαέλ Γκουσμάν, και στη σύντροφό του Ελενα Ιταραγκουίρε, αφού τους έκρινε ένοχους για «τρομοκρατική δράση». Σε άλλους δέκα συντρόφους τους επιβλήθηκαν ποινές από 24 μέχρι 35 χρόνια.

Ο Αμπιμαέλ Γκουσμάν είχε καταδικαστεί με την ίδια ποινή από

κλειστό στρατιωτικό δικαστήριο μετά τη σύλληψή

του το 1992. Ομως η απόφαση αυτή ακυρώθηκε το 2003, μετά την παραίτηση του πρώην πρέδου Αλμπέρτο Φουχιμόρι, ο οποίος σήμερα ζει αυτοεξόριστος στη Χιλή και κατηγορείται για υποθέσεις διαφθοράς, για παραβιάσεις των ανθρώπινων δικαιωμάτων και χιλιάδες θανάτους κατά την εκστρατεία καταστολής του αντάρτικου. Η δίκη επαναληφθήκε για πρώτη φορά το 2004 και διακόπηκε μεσάνευση στην οργανωτικά μαγνητόφωνα απαγορεύτηκαν, ενώ το κατηγορητήριο και η δικαστική απόφαση υπαγορεύτηκαν από τον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας».

και διακόπηκε μεσάνευση στην οργανωτικά μαγνητόφωνα απαγορεύτηκαν, ενώ το κατηγορητήριο και η δικαστική απόφαση υπαγορεύτηκαν από τον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας».

Ενεργειακός άξονας Ρωσίας – Γερμανίας – Γαλλίας

Οθόρυβος που προκάλεσε η πρώτη πυρηνική δοκιμή της Βόρειας Κορέας επισκίασε μια εξίσου σημαντική ειδηση – βόμβα που συγκλόνισε τις ίδιες μέρες τη διεθνή ενεργειακή αγορά, με ανάλογες αναπόφευκτα πολιτικές προεκτάσεις. Στις 10 Οκτωβρίου, η Gazprom, το ρώσικο μονοπάλιο φυσικού αερίου, ανακοίνωσε ότι θα αξιοποιήσει μόνη της, χωρίς τη συμμετοχή ξένων εταιριών, το τεράστιο κοίτασμα Shtokman στη Θάλασσα Μπάρεντς, το οποίο υπολογίζεται ότι περιέχει 3,2 τρισ. κυβικά μέτρα φυσικού αερίου. Και το σημαντικότερο, η Gazprom ανακοίνωσε επίσης ότι το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής θα διοχετεύεται στην Ευρώπη και όχι στις ΗΠΑ.

Αρχικά είχε υπολογιστεί ότι από το κοίτασμα αυτό θα παράγονταν ετησίως 30 δισ. κυβικά μέτρα φυσικού αερίου, από τα οποία τα 22–24 κυβικά μέτρα θα μετατρέπονταν σε 15 εκατομμύρια υγροποιημένου φυσικού αερίου, το οποίο θα μεταφερόταν με πλοία στις ΗΠΑ. Ομως με βάση το νέο σχέδιο εκτέλεσης του έργου, μπορεί να παράγεται από το κοίτασμα τριπλάσια σχεδόν ποσότητα, 70–90 δισ. κυβικά μέτρα, περισσότερη δηλαδή από τη συνολική ετήσια παραγωγή της Νορβηγίας.

Μόνο το πρώτο στάδιο του έργου εκμετάλλευσης του κοίτασματος υπολογίζεται ότι απαιτεί επενδύσεις ύψους 12–14 δισ. δολαρίων και στον κατάλογο των υποψήφιων επενδυτών περιλαμβάνονταν οι νορβηγικές Statoil και Norsk Hydro, η γαλλική Total και οι αμερικανικοί κολοσσοί Chevron και ConocoPhillips. Η Gazprom σκεφτόταν να παραχωρήσει το 49% του έργου σε ξένες εταιρίες, όμως, όπως ανακοίνωσε ο πρόεδρος της Gazprom στις 10 Οκτωβρίου, «οι ξένες εταιρίες απέτυχαν να κάνουν προσφορές ανάλογες με την ποσότητα και την ποιότητα των αποθεμάτων του κοίτασματος Shtokman, για αυτό η Gazprom θα εξετάσει τώρα το ενδεχόμενο χρησιμοποίησης ξένων εταιριών ως εργολάβων».

Η ανακοίνωση της Gazprom έπεισε σαν βόμβα την παραμονή της επίσκεψης του Ρώσου προέδρου στη Γερμανία, που ήταν η 5η ρωσογερμανική συνάντηση κορυφής μέσα στη χρονιά, και είναι αναμφίβολα αποτέλεσμα της ανάπτυξης στενής συνεργασίας

στον ενεργειακό τομέα μεταξύ Ρωσίας, Γερμανίας και Γαλλίας. Είχε προηγηθεί στις 23 Σεπτεμβρίου τριμερής ρωσογαλλογερμανική συνάντηση κορυφής, με αντικείμενο συζήτησης την ενεργειακή συνεργασία, μετά την οποία ο Γάλλος πρόεδρος απένειμε στο Β.Π. Πούτιν το παράστημα της Λεγεώνας της Τιμής, την ανώτατη διάκριση του γαλλικού κράτους και τον ευχαρίστησε για την πολύτιμη συνεισφορά του στην πολύπλευρη ανάπτυξη της συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών.

Κατά την τελευταία διήμερη επισκέψη του στη Γερμανία, στις 11–12 Οκτωβρίου, μιλώντας στη Δρέσδη παρουσία της Μέρκελ, ο Πούτιν, αναφερόμενος στα τεράστια αποθέματα του κοιτάσματος Shtokman, είπε: «Μπορείτε να φανταστείτε για τι ποσότητες μιλάμε και τι θα σήμαινε αυτό για την ευρωπαϊκή και για τη γερμανική οικονομία. Αυτό το κοίτασμα έχει αρκετά αποθέματα για να εξασφαλίσει τον εφοδιασμό για 50–70 χρόνια. Αυτό δημιουργεί μια απόλυτα σταθερή κατάσταση στην οικονομία και στην ευρωπαϊκή ενεργειακή αγορά και πάνω απ' όλα στον ενεργειακό τομέα της Γερμανίας. Κρίνοντας από όλες τις πλευρές, η (ρωσογερμανική) συνεργασία μας μπορεί να γίνει ακόμη πιο ευρείας κλίμακας, σαν αποτέλεσμα της οποίας η Γερμανία μπορεί να μετατραπεί από απλός καταναλωτής του ρωσικού φυσικού αερίου και πετρελαίου σε ένα μεγάλο κέντρο διανομής αυτών των προϊόντων στην Ευρώπη».

Σύμφωνα με την ανακοίνωση της Gazprom, η μεγαλύτερη ποσότητα φυσικού αερίου από το κοίτασμα Shtokman θα διοχετεύεται στην Ευρώπη μέσω του υποθαλάσσιου Βορειοευρωπαϊκού ογκογού, που κατασκευάζεται στη Βαλτική Θάλασσα με γερμανική συνεργασία. «Αυτό αποτελεί, όπως επισημαίνεται από την ανακοίνωση, απόδειξη ότι η ευρωπαϊκή αγορά είναι η πιο σημαντική για την εταιρία». Η «Πράβδα», σχολιάζοντας την ανακοίνωση της Gazprom, επισήμανε ότι «με την απόφαση αυτή ο Πούτιν δημιουργεί ένα νέο άξονα στην Ευρώπη για να αντιτοχεί στην αμερικανική ηγεμονία».

Η ζήτηση φυσικού αερίου και πετρελαίου στην ευρωπαϊκή αγορά αυξάνεται συνεχώς. Το 2005, οι χώρες της Ευ-

ρωπαϊκής Ενωσης κατανάλωσαν περίπου 470 δισ. κυβικά μέτρα φυσικού αερίου και μέχρι το 2010 η κατανάλωση θα φτάσει στα 610–640 δισ. κυβικά μέτρα, σύμφωνα με την Υπηρεσία Διεθνούς Ενέργειας. Οι υπολογισμοί για το 2020 δείχνουν ότι η εξάρτηση της Ευρωπαϊκής Ενωσης από το φυσικό αέριο θα αυξηθεί από το 40% που είναι σήμερα στο 70–80% και οι εξαγωγές ρωσικού φυσικού αερίου προς την Ευρωπαϊκή Ενωση την ίδια περίοδο θα αυξηθούν από το 26% σήμερα στο 40–50%, γεγονός που αναμφίβολα θα επηρέασε όλο το πλέγμα των συέσεων Ευρωπαϊκής Ενωσης

– Ρωσίας.

Η απόφαση της Gazprom συνιστά μεταστροφή της πολιτικής της. Αφήνει απέξω τις ξένες εταιρίες και αναλαμβάνει με δικά της κεφάλαια την αξιοποίηση του τεράστιου κοιτάσματος Shtokman. Σε σεντινή συνεργασία με τη Γερμανία και τη Γαλλία, επιλέγει ως προνομιακό πελάτη της την Ευρωπαϊκή Ενωση, αδειάζοντας το Λευκό Οίκο, στον οποίο μέχρι πρότινος άλλα υποσχόταν. Σημειωτέον ότι η απόφαση αυτή δεν αποτελεί μεμονωμένη περίπτωση. Πριν από λίγες βδομάδες, προκάλεσε έντονες αγγλοαμερικανικές αντιδράσεις η απόφαση της Gazprom να ζητήσει την επαναδιαπραγμάτευση της συμφωνίας για την εκμετάλλευση του κοιτάσματος 2 στη Σαχαΐνη για να αποκτήσει μερίδιο 25%. Η συμφωνία αυτή υπογράφηκε το 1994 επί Γιελτσίν και αποτελεί τη μεγαλύτερη ξένη επένδυση στη Ρωσία, στην οποία το μερίδιο της Shell είναι 55%. Παράλληλα και αθόρυβα η Μόσχα διοχετεύει ένα χείμαρρο κεφαλαίων σε νέα έργα παραγωγής φυσικού αερίου στην Απω Ανατολή, στη Χερσόνησο Γιαμάλ, στην Αρκτική υφαλοκρηπίδα και αλλού, κρατώντας τις αμερικανικές εταιρίες μακριά από τα τεράστια αποθέματα πετρελαίου και φυσικού αερίου της Ρωσίας.

Στόχος της πολιτικής αυτής, που απορρέει από την οικονομική ανάκαμψη του ρωσικού ιμπεριαλισμού, είναι να αποκτήσει ο τελευταίος το πλήρη ελέγχο του ενεργειακού πλούτου της Ρωσίας όχι μόνο για να αποκομίζει τη μεγαλύτερο δυνατό μερίδιο των τεράστιων κερδών από την εκμετάλλευσή του, αλλά και να τον χρησιμοποιεί για να ενισχύσει το ρόλο και την επιρ-

ροή του στη διεθνή σκηνή. Η αλλαγή της ενεργειακής πολιτικής της Gazprom και του Κρεμλίνου δεν αποτελεί μόνο σοβαρό πλήγμα στα συμφέροντα των αμερικανικών πετρελαϊκών κολοσσών, αλλά θέτει υπό αμφισβήτηση τον απόλυτο ελέγχο των παγκόσμιων ενεργειακών πηγών από τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, και μπαίνει σφήνα υπονομεύοντας τις σχέσεις του τελευταίου με τις ισχυρότερες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της Ευρωπαϊκής Ενωσης. Γιατί βέβαια δεν μπορεί να μην ανησυχεί σφόδρα το Λευκό Οίκο η αυξανόμενη ενεργειακή εξάρτηση της τελευταίας από τη Ρωσία και η μετατροπή της Γερμανίας σε μεγάλο κέντρο διανομής των ρωσικών ενεργειακών προϊόντων στην Ευρώπη. Η αλλαγή στο συσχετισμό δυνάμεων βρίσκεται σε εξελίξη και αυτό αποτυπώνεται με όλο και περισσότερη σαφήνεια στο χειρισμό των διεθνών υποθέσεων από τις μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις μέσα και έξω από τα πλαίσια του ΟΗΕ.

Στην αγκαλιά Ρωσίας – Κίνας – σπρώχνουν τον Τσάβες

Οισπανός υπουργός Εξωτερικών, Μιγκέλ Ανχέλ Μορατίνος, ανακοίνωσε την περασμένη Τετάρτη, 18 Οκτωβρίου, ότι η EADS – Casa, θυγατρική της European Aerospace Company, ακύρωσε τη συμφωνία πώλησης 12 μεταγωγικών αεροπλάνων στη Βενεζουέλα, εξαιτίας των αμερικανικών πιεσεών.

Η συμφωνία, ύψους 620 εκατομμυρίων δολαρίων, είχε υπογραφεί πριν από ένα χρόνο, όμως ο Λευκός Οίκος αρνήθηκε να επιπρέψει την πώληση των αεροσκαφών, γιατί σ' αυτά υπάρχουν όργανα και εξαρτήματα αμερικανικής προέλευσης, στα πλαίσια της πολιτικής του να εμποδίσει χώρες όπως η Ισπανία να πουλήσουν στρατιωτικό εξοπλισμό στην κυβέρνηση Τσάβες. Η αρχική συμφωνία, που περιελάμβανε και την κατασκευή 8 πολεμικών πλοίων, ήταν ύψους 2,2 δισ. δολαρίων

προφανώς, τη συνηδική εταιρία Bofors να στοματίσει την πώληση αντιαεροπορικών συστημάτων στη Βενεζουέλα. Καθώς ο Λευκός Οίκος σφίγγει τον κλοιό στην προμήθεια εξοπλισμών, η Ρωσία και η Κίνα τρίβουν τα χέρια τους. Η πολιτική αυτή, μετά την ακύρωση της συμφωνίας και από την Ισπανία, θα επιταχύνει, όπως επισημαίνουν πολλοί δυτικοί αναλυτές, την προμήθεια εξοπλισμών της Βενεζουέλας από τις δύο αυτές χώρες και θα αυξήσει φυσικά την εξάρτηση της απ' αυτές. Πριν από μερικούς μήνες, η Βενεζουέλα υπέγραψε συμφωνίες αγοράς από τη Ρωσία δεκάδων ελικοπτέρων, 24 μοχλητικών Τζετ Sukhoi και 100.000 Καλάσνικοφ, ενός υπερόγχρονου συστήματος πολεμικών F-16 από το Ισρ

Απάντηση στο τρομο-μήνυμα

Στην έκτη βδομάδα μπαίνει από τη Δευτέρα πια την απεργία διάρκειας των δασκάλων, που παρά την κούραση και το τεράστιο οικονομικό σφίξιμο κρατάνε ακόμα γερά και παραδίνουν μαθήματα αγωνιστικού θήσους και αξιοπρέπειας.

Και ο πλέον αφελής καταλαβαίνει πλέον πως το ζήτημα για την κυβέρνηση δεν είναι οικονομικό αλλά πολιτικό. Θέλει να τσακίσει αυτή την απεργία προς παραδειγματισμό όλων των άλλων εργαζόμενων. Το είπε με το δικό του τρόπο ο Καραμανλής το βράδυ της περασμένης Κυριακής. Για τις εκλογές μιλούσε, την απεργία των δασκάλων «φωτογράφιζε», δηλώνοντας ότι θεωρεί το θετικό για τη ΝΔ εκλογικό αποτέλεσμα ως επιβράβευση της πολιτικής που ακολουθεί η κυβέρνησή του και πως δεν πρόκειται να υποχωρήσει σε τίποτα. Το επανέλαβε την Γιαννάκου στη συνάντησή της με την ΟΛΜΕ και τη ΔΟΕ, το είπε με το δικό του τρόπο ο Πολύδωρας, όταν έδωσε πλήρη κάλυψη στο μπάτσο που πήγε σε σχολείο για να φακελώσει τους απεργούς.

Είναι ολοφάνερο. Η κυβέρνηση στέλνει ένα τρομοκρατικό μήνυμα σε όλους. Κι αυτό το μήνυμα ή το παίρνεις ή το επιστρέφεις ανεπίδοτο. Τρίτη λύση δεν υπάρχει. Μόνο που δεν είναι μήνυμα που έρχεται με το ταχυδρομείο για να μην το παραλάβεις. Την επιστροφή πρέπει να την κάνει με πράξεις. Η αδράνεια, η απουσία αλληλεγγύης σε κείνο το κομμάτι των εργαζόμενων που βρίσκεται αυτή τη στιγμή στην πρωτοπορία, είναι πράξη βούθειας προς την κυβέρνηση, είναι συνενοχή. Οι καλές προθέσεις και η ευμενής διάθεση προς τους απεργούς δεν μπορούν πια να παίξουν κανένα ρόλο.

Τι να κάνουμε; Δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο φύλλο μια αφίσα της «Κόντρας». Τη δημοσιεύσαμε και πάλι. Αυτή είναι η δική μας απάντηση στο ερώτημα.

Στα 62 χρόνια του αναγκαζόταν ν' ανεβαίνει στης σκαλωστές, όπως οι νέοι οικοδόμοι. Η σύνταξη δε φτάνει, βλέπετε, και το μεροκάμποτο είναι λύση ανάγκης. Το μεροκάμποτο του τρόμου της περαισμένης Δευτέρας έμελε να είναι το τελευταίο για τον 62χρονο Μανώλη Μαθιουδάκη. Καθώς προσπαθούσε να σκαρφαλώσει από το μπαλκόνι του δεύτερου ορόφου προς τον τρίτο, γλίστρησε, βρεθήκε στο κενό και άφησε την τελευταία του πνοή πάνω σε μπάζα και οικοδομικά εργαλεία.

Την διατάξεις, έβλεπαν το φως της δημοσιότητας δηλώσεις του Ν. Αναλυτή, προέδρου της επιτροπής εμπειρογνωμόνων για το Ασφαλιστικό, που συγκρότησε η κυβέρνηση. Οπως έγραψαν τα ΝΕΑ, «ο κ. Αναλυτής άφησε να εννοηθεί ότι όλα τα μεγάλα θέματα που απασχολούν τους εργαζόμενους είναι ανοιχτά, αφού είπε ότι τα βασικά ερωτήματα σχετικά με το Ασφαλιστικό περιλαμβάνουν: Το δριό ήλικιας συνταξιοδότησης, τα έπη ασφάλισης, τις εισαφορές εργοδοτών και εργαζομένων, το ποσοστό αναπλήρωσης (ποσοστό μισθού που αντιπροσωπεύει η σύνταξη)».

Λήγες μέρες πριν, η Κομιστόν σε έγγραφό της χαρακτήριζε «ωρολογιακή βόμβα» τη δημογραφική γήρανση και συνιστούσε αύξηση των δεικτών απασχόλησης των πλέον ηλικιωμένων εργαζόμενων.

Νομίζουμε, ότι κάθε άλλο σχόλιο περισσεύει.

■ <Αντιπολίτευση>

Πανομοιότυπες «κριτικές» προς την κυβέρνηση από... νταβατζίδικα έντυπα:

«Οι δηλώσεις πίστης και προσήλωσης στις μεταρρυθμίσεις και τις διαφρωτικές αλλαγές δεν αρκούν, ιδιαίτερα ύστερα από δυόμισι χρόνια απραξίας. Ο πρωδυπουργός και η κυβέρνησή του οφείλουν να περάσουν από τα λόγια στις πράξεις. Ούτε ο ίδιος, πολύ περισσότερο η οικονομία έχουν πλέον την πολυτέλεια του χρόνου» (από το κύριο άρθρο της «Ημερήσιας» του Μπόμπολα).

«Ο κ. Καραμανλής δα αναμασά συνεχώς τη λέξη "μεταρρύθμιση" αλλά δεν δα κάνει βήμα για την εφαρμογή της, ιδιαίτερα σε χώρους που καίνε, όπως το Ασφαλιστικό και η αγορά εργασίας» (από την «Ελευθεροτυπία» των Τεγόπουλου-Βαρδινογιάννη).

Οταν (υποτιθέμενες) αντιπολιτεύμενες εφημερίδες βγαίνουν στην κυβέρνηση από τα δεξιά, κάτι «παίζει» στις σχέσεις κυβέρνησης-νταβατζίδων. Κάτι έχουν πάρει οι «νταβατζήδες» και κάνουν τέτοιου είδους «αντιπολίτευση».

■ Πρόκληση

Ενώ δεν έχουν κάνει τίποτα για να στηρίζουν τους αγώνες της εκπαιδευτικής κοινότητας, ενώ απέφυγαν κάθε συμπαράσταση στον πολύμερο αγώνα των φοιτητών και υπονομεύουν με τον τρόπο τους την απεργία διάρκειας των δασκάλων, οι γραφειοκράτες της ΓΣΕΕ ανακοίνωσαν με καμάρι την οργάνωση φιέστας, παρουσία και του υπουργού Εργασίας, «για την αποφοίτηση των εκπαιδευομένων της πρώτης εκπαιδευτικής περιόδου της Ακαδημίας Εργασίας της ΓΣΕΕ (2005-2006) και ταυτόχρονα της έναρξης των μαθημάτων της δεύτερης εκπαιδευτικής περιόδου (2006-2007)». Πρόκειται για το γνωστό μαγαζί που η ΓΣΕΕ φιλοδοξεί να μετατρέψει στο πρώτο «μη κρατικό» (δηλαδή ιδιωτικό) ίδρυμα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, μόλις ολοκληρωθεί η αναδευτηρηση του άρδρου 16 του Συντάγματος, την οποία μεδοδεύουν από κοινού ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Και πότε έβαλαν την «τελετή αποφίτησης»; Την Τετάρτη, μέρα του μεγάλου πανεκπαιδευτικού συλλαλητήριου. Μέρα που έπρεπε να εκφραστεί από όλους τους εργαζόμενους η αλληλεγγύη στην

αγωνιζόμενη εκπαιδευτική κοινότητα.

■ Το ίδιο αισχος

«Η ΓΣΕΕ εκφράζοντας την συμπαράσταση και αλληλεγγύη της στα αιτήματα και στον αγώνα των εκπαιδευτικών, καλεί τους εργαζόμενους να συμμετάσχουν αύριο ΤΕΤΑΡΤΗ 18/10/2006 στα εκπαιδευτικά συλλαλητήρια απαιτώντας την ικανοποίηση και λύση των αιτημάτων της ΔΟΕ» (Δελτίο Τύπου της ΓΣΕΕ, 17.10.06).

Χωρίς ούτε μια δίωρη στάση εργασίας και αυτή τη φορά. Πάντα αρωγός της κυβέρνησης η συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

■ Τρικυμία

«Χωρίς να είμαστε σε δέση να εκφράσουμε όλους όσοι απείχαν, φαίνεται ότι ένα σημαντικό ποσοστό αυτών απείχαν εκφράζοντας ένα είδος αηδίας απέναντι στο δικομματικό καθηγά και μάλιστα στο κλίμα που διαμορφώθηκε στην προεκλογική περίοδο, τα σκάνδαλα, τους διαξιφισμούς που άφησαν στο απιρούβλητο ή στο περιόδιο τα μεγάλα λαϊκά προβλήματα», δήλωσε η Άλεκα Παπαρήγα το βράδυ των εκλογών. Τρικυμία εν κρανίω και (σαφέστατη) προσπάθεια σπέκουλας. Τρικυμία εν κρανίω, γιατί τελικά η αποχή δεν ήταν αυτή που λέχθηκε αρχικά ότι ήταν λιγ' αυτό και ο Περισσός έκανε γαργάρα τη δήλωση Παπαρήγα τις επόμενες μέρες. Οσο για τη σπέκουλα, φαίνεται από τη διατύπωση: δεν είμαστε σε δέση να τους

φράσουμε όλους, αλλά κάποιους (πόσους άραγε;) τους εκφράζουμε. Ομως, όποιος κάνει αποχή φτύνει και τον Περισσό. Για να μην πούμε ότι φτύνει ειδικά τον Περισσό, που την αποχή ουδέποτε τη δέχτηκε

■ Νομιμοποιήσαν το ΔΝΤ

Συνέβη και αυτό: η ΓΣΕΕ συναντήθηκε επισήμως (την Παρασκευή 13 Οκτωβρη) με αντιπροσωπεία του ΔΝΤ «στα πλαίσια διαμόρφωσης της μελέτης για την ελληνική οικονομία» (ενημέρωση από Δελτίο Τύπου της ΓΣΕΕ). Δεν συμφώνησε, βέβαια με τις απόψεις που πορίστως υποστηρίζει το ΔΝΤ (αυτό δα ελειπεί), όμως απάντησε αναλυτικότατα στο ερωτηματολόγιο που της υπέβαλε η αντιπροσωπεία του διεθνούς ιμπεριαλιστικού οργανισμού. Κοντολογίς, νομιμοποίησε απόλυτα το ΔΝΤ, αναγορεύοντάς το σε επίσημο συνιλητή του θεσμικού συνδικαλιστικού κινήματος. Και αυτό -απ' όσο μπορούμε να θυμηθούμε- γίνεται για πρώτη φορά.

Και η αντιπροσωπεία του ΔΝΤ και η κυβέρνηση που μάλλον έκανε τις σχετικές διαπραγματεύσεις μέσω ΔΑΚΕ δεν έχαν την αυτοπάτη ότι η ΓΣΕΕ θα συμφωνούσε με τις νεοφιλελύθερες απόψεις. Τη νομιμοποίηση του ΔΝΤ ήθελαν και το πέτυχαν. Οταν θα κυκλοφορήσει η νέα έκθεση του ΔΝΤ (που θα περιέχει ένα πακέτο σκληρών νεοφιλελύθερων εισηγήσεων, με κεντρικό άξονα το ασφαλιστικό και την απελευθέρωση των απολύτων (όπως κάθε χρόνο), θα έχει τη νομιμοποίηση και της ΓΣΕΕ, τη γνώμη της οποίας πήρε. Οπως ακριβώς γίνεται με τόσα όργανα ταξικής συνεργασίας στη χώρα μας (ΟΚΕΣ, επιτροπές υπουργείων κ.λπ.). Η κυβέρνηση θα μπορεί να ισχυρίζεται δημιογωγικά, ότι ακόμα και το ΔΝΤ συνομιλήσε με τη ΓΣΕΕ και στο τέλος έκανε μια προσέγγιση καθαρά τεχνοκρατική, άρα έγκυρη. Δεν υπάρχει πια κανένας φραγμός για τους αστικοποιημένους γραφειοκράτες συνδικαλιστές.

ως πολιτική στάση. Η ίδια η Παπαρήγα, που το βράδυ της Κυριακής σπεκουλάριζε και έγλειφε όσους έκαναν αποχή, την Τρίτη, σε συνέντευξη στο ραδιόφωνο του Alpha, δήλωνε ότι το κάλεσμα του Περισσού για το δεύτερο γύρο δεν είναι αποχή αλλά λευκό ή άκυρο. Βλέπετε, ο σεβασμός στις κοινοβουλευτικές διαδικασίες είναι [και] γι' αυτό το κόμμα το άπαντης πολιτικής δράσης.

■ Κάπως αργά...

«Τα χώνει» άγρια στο Νταλάρα η Μαρία Δημητριάδη, με σημείωμά της που δημοσιεύτηκε στο «Ριζοσπάστη» (11.10.06). Αφορμή η προώθησή του σε δέση «πρέσβη επί τιμή του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες». Κοντολογής, χαρακτηρίζει το Νταλάρα καριερίστα και αρριβίστα, που δεν διστάζει μπροστά σε τίποτα. Αναφέρει, μάλιστα, και ένα περιστατικό που συνέβη επί χούντας. Εγίνε μια κίνηση από κάποιους διανοούμενους και μαζεύτηκαν υπογραφές για να επιτραπούν τα τραγούδια του Θεοδωράκη. Το κείμενο το υπέγραψαν σχεδόν όλοι οι τραγουδιστές, ακόμα και οι απολίτικοι. Ο Νταλάρας αρνήθηκε και είπε ορθά-κοφτά στους τρεις νέους που τον επισκέφτηκαν και του ζήτησαν να υπογράψει, ότι το μόνο που τον νοιάζει είναι η καριέρα του κι αυτό το σύχο δεν τον ρισκάρει για τίποτα στον κόσμο.

Σωστά όλα τούτα, σωστό το «χώσιμο» στο Νταλάρα, σωστά τα μπινελίκια στους αδίστακτους καριερίστες. Εμείς, όμως, έχουμε μια απορία, βρε Μαρία. Επί σειρά ετών τα φεστιβάλ της ΚΝΕ και άλλες κομματικές φιέστες του Περισσού κορυφώνονταν με Νταλάρα. Γιατί δεν βγήκες τότε να τα πεις όλ' αυτά; Κι αν εσύ βγήκες και τα είπες και μας έχουν διαφύγει εμάς, είμαστε έτοιμοι να σου ζητήσουμε συγγνώμη. Άλλα μας περισσεύει ένα ακόμη ερώτημα: Ο Νταλάρας τη δουλειά του έκανε, την καριέρα του έχτιζε όταν συμμετείχε στις φιέστες του Περισσού. Το κόμμα, όμως, γιατί του επέτρεψε να κοροϊδεύει τον κόσμο της Αριστεράς και δεν τον ξεμπρόστιαζε; Μήπως όλα αυτά που δικαίως καταμαρτυρείς στο Νταλάρα ισχύουν στο ακέραιο και για το κόμμα με το οποίο νταραβερίζεσαι πολιτικά;

■ Φοβούνται τη μνήμη

Για μια ακόμη φορά (την τέταρτη κατά σειρά) το Ποινικό Τμήμα του Αρείου Πάγου ετοιμάζεται να απορρίψει το αίτημα της Θεοδώρας Ζησιμοπούλου, χήρας του Γρηγόρη Στακτόπουλου, για αναψηλάφιση της δίκης του νεκρού πλέον Στακτόπουλου. Η εισήγηση του αντεισαγγελέα Ζυγούρα είναι απορριπτική, με το αιτιολογικό ότι δεν υπάρχουν νέα στοιχεία.

Και όμως, όλα είναι καταγραμμένα πια από την Ιστορία. Ο Στακτόπουλος συνελήφθη για τη δολοφονία του αμερικανού δημοσιογράφου Τζορτζ Πολκ και «ομολόγησε». Βάσει της ομολογίας του καταδικάστηκε σε ισόβια. Έχει τόση αξία αυτή η ομολογία, που ο ομολογήσας «συνεργός» Στακτόπουλος έχει υποδείξει ως «αυτούργούς» δύο στελέχη του ΚΚΕ, τον Αδ. Μουζενίδη και τον Ευ. Βασιθανά. Ο Μουζενίδης είχε σκοτωθεί πολεμώντας στις τάξεις του Δημοκρατικού Στρατού ένα μήνα πριν τη δολοφονία του Πολκ, ενώ ο Βασιθανάς αποδεδειγμένα δεν θρισκόταν στη Θεσαλονίκη εκείνη την περίοδο. Τον Πολκ, που επεδίωκε να πάρει συνέντευξη από τον αρχιστράτηγο του ΔΣΕ, τον δολοφόνησαν οι αμερικανικές μυστικές υπηρεσίες. Άλλωστε, το ΚΚΕ δεν είχε κανένα λόγο να τον σκοτώσει.

Ο Στακτόπουλος ξεκίνησε μόνος του το 1977 την προσάρδιξη επανάληψης της δίκης. Ήθελε και με τη βούλα του νόμου να βγάλει από πάνω του το στύγμα του δολοφόνου. Πέθανε νομικά αδικαίωτος το 1988 και την προσάρδιξη συνέχισε η σύζυγός του, με τα ίδια αρνητικά αποτελέσματα. Βλέπετε, η ελληνική Δικαιοσύνη δεωρεί τον εαυτό της συνέχεια της Δικαιοσύνης των έκτακτων στρατοδικείων και αρνείται πεισματικά την επανάληψη μιας δίκης που στηρίχθηκε σε μια ομολογία παρμένη με βασανιστήρια. Οι μνήμες αυτής της σκευωρίας δια φωτίσουν και τις σημερινές σκευωρίες (θυμηθείτε κάπι «ομολογίες» του Ιούλη Αυγούστου του 2002) κι αυτό δεν θέλουν με τίποτα.

■ Εχει πλάκα...

Εχει πλάκα ο βιομήχανος Γ. Μπουτάρης. Δε λέει «γάτα» αλλά «αυτό που κάνει νιάου-νιάου στα κεραμίδια». Θαυμάστε δήλωση: «Οι ΠΑΣΟΚογενείς τού συνδυασμού μας βεβαίως δια ψηφίσουν Αράπογλου και δια είναι συνεπείς με την ιδεολογία τους. Αφού είναι ΠΑΣΟΚ, δια ψηφίσουν τη Χρύσα. Αυτό δεν αντίκειται στις αρχές μας. Κάποιοι από αυτούς έκαναν γραπτές δηλώσεις και σε αυτές δεν λένε ότι δια ψηφίσουν Αράπογλου - λένε ότι δέλουν την ανατροπή του Παπαγεωργόπουλου. Ε, λοιπόν, το ίδιο πράγμα λέμε!»

Το ίδιο καταθλιπτικό τοπίο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

και μερικούς δημάρχους από τον πρώτο γύρο, που θα τους κάνει περισσότερους στο δεύτερο, καθώς οι δικοί του είναι αντίπαλοι με Πασόκους ή Νεοδημοκράτες, οπότε έχουν εξασφαλισμένη την υποστήριξη του αντίπαλου πόλου του δικοματισμού κατά περίπτωση. Ταυτόχρονα, το νέο «πουλένι» των μίντια, ο Τσίπρας, με το ποσοστό που συγκέντρωσε στην Αθήνα, έδωσε στην ηγεσία του ΣΥΝ το δικαίωμα να στήσει μια πρώτης τάξης διαφημιστική εκστρατεία, αναζητώντας μέσα απ' αυτή τη δικαίωση της πολιτικής του (και να πνίξει ταυτόχρονα την ήττα στην υπερνομαρχία, όπου ο Πανούσης άρχισε ήδη τη γκρίνια, καταγγέλλοντας ότι δεν τον στήριξαν μίλες οι δυνάμεις του ΣΥΝ).

Για πολιτική αρχών καλύτερα να μη μιλάμε. Ομως, στο σύστημα του κοινοβουλευτισμού, εκείνο που μετράει είναι η προσέγγιση στα κέντρα ασκησης εξουσίας. Ο ΣΥΝ διακηρύσσει την ανεξαρτησία του από το ΠΑΣΟΚ, όμως αυτό ισχύει μόνο για την κεντρική πολιτική σκηνή. Στους δήμους και τις νομαρχίες και να θελει να ακολουθήσει πολιτική τύπου Περισσού (αυτόνομη πολιτική μάχη με κομματικό πρόγραμμα) δε μπορεί. Γιατί τα τοπικά του στελέχη, μαθημένα τόσα χρόνια στη νομή της εξουσίας σε επίπεδο δήμων και νομαρχιών, θα λακίσουν αμέσως έτσι και τους επιβληθεί η αυτόνομη κάθιδος. Αυτοί έχουν χτίσει μαζί με το ΠΑΣΟΚ, έχουν τις διασυνδέσεις και τη διαπλοκή τους και αυτά δεν τα χάνουν με τίποτα. Ενά, λοιπόν, επισήμως ο ΣΥΝ εμφανίζόταν ως ανεξάρτητος πολιτικός πόλος, στην πράξη έστησε μια τεράστια επιχείρηση συνεργασίας με το ΠΑΣΟΚ, πάντα στο όνομα της «θελησης των τοπικών κοινωνιών».

♦ Για τις δυνάμεις της λεγόμενης εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς δεν χρειάζεται να πούμε τίποτα. Τα είπαμε πριν της εκλογές. Αναφερθήκαμε στο πολιτικό και κοινωνικό κλίμα και στο περιεχόμενο νομούς του νησιού (γλίτωσε μόνο το Λασθί), μετά τις βροχοπτώσεις που άρχισαν την περασμένη Τρίτη. Πλημμυρισμένα σπίτια, μαγαζά και ξενοδοχεία, δρόμοι που μετατράπηκαν σε ρέματα, τεράστιες καταστροφές στο έθνικό και επαρχιακό οδικό δίκτυο, άνθρωποι που μετανάστευαν σε ρέματα, τεράστιες καταστροφές στον πολιτική οδό Ρεθύμνου-Χανίων και ένας θυμηθείτε κάπι «ομολογίες» του Ιούλη Αυγούστου του 2002) κι αυτό δεν θέλουν με τίποτα.

«Ενα μεγάλο κομμάτι των εργαζόμενων, λοιπόν, σχεχετά αν πάρει να ψηφίσει ή όχι, καταλαβαίνει ότι δηλητήριος διαδικασία είναι έξην προς τα δικά του συμφέροντα. Οπι είναι για την ούγια, για την χρήμα, για τα λαμδύα. Αυτή τη συνειδητη που υπάρχει σήμερα, παντρεμένη με χήλια δυο προβλήματα, εκ των οποίων ένα από τα μεγαλύτερα είναι η ανάθεση, πού την οδηγείς; Αυτό είναι το ερώτημα.

Την οδηγείς στη χειραφέτηση από της κοινοβουλευτικές αυταπάτες, στην ανά-

γκη να σηκωθεί, να μουντζώσει την κάλπη, να πάρει την υπόθεση στα χέρια του; Η ζωή δίνει μια ευκαιρία. Η εμπειρία των εργαζόμενων από όλο αυτό το μηχανισμό που λέγεται κράτος, που λέγεται κυβερνηση και Βουλή, που λέγεται νομαρχιακή και τοπική Αυτοδιοίκηση, ανοίγει ένα μονοπάτι για να κάνει ένα βήμα ενάντια στην ανάθεση, όχι για να παραμείνει στον καναπέ, αλλά για να σηκωθεί, να πάρει τους δρόμους. Οχι, του φωνάζουν οι καθεστωτικοί. Η ψήφος σου είναι η δύναμη σου, του λένε. Οχι, του φωνάζουν και οι «αντικαθεστωτικοί». Η ψήφος σου είναι η δύναμη σου, του λένε και αυτοί. Αφού -σπως και να το κάνουμε- μέσα απ' αυτή όχι μόνο μπορεί να φανεί η δυσαρέσκειά σου -του λένε! - αλλά και η απόφασή σου να ANΑΘΕΣΕΙΣ στους τάδε αριστερούς να σου λύνουν τα προβλήματά σου.

Τα προβλήματα δε λύνονται με ψηφοφορίες, είχε πει ο Μαρξ. Τα προβλήματα των καταπιεσμένων ποτέ δε λύθηκαν με ψηφοφορίες. Οι λύσεις ήταν αποτελέσματα σκληρών, επιμονών, μαζικών ογκών και διεκδικήσεων.

Τις περισσότερες φορές οι κοινοβουλευτικές εκλογές, οι εκλογικές διαδικασίες έπαιξαν το ρόλο του κυματοθραύστη της επιλογής των προβλημάτων. Είτε υλοποιώντας μερικώς και κουτσουρεμένα τις απαιτήσεις των κινημάτων είτε βάζοντας φραγμό, οι κοινωνικούς και κοινοτικούς πόλους της επιλογής των προβλημάτων. Είτε υλοποιώντας μερικώς και κουτσουρεμένα τις απαιτήσεις των κινημάτων είτε βάζοντας φραγμό, με τις αυταπάτες για τους κυβερνώντες που θα εβγαίνουν και θα έλυναν τα προβλήματα, ειρηνικά, πολιτισμένα, χωρίς εντάσεις και μάταιες εξεγέρσε

■ Προκήρυξη των φοιτητών της «Κόντρας»

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΓΥΡΟΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ ΤΩΡΑ

Συνάδελφοι,

Ηρθε η στιγμή που όλοι περιμέναμε το περασμένο καλοκαίρι, τότε που με το κίνημα των καταλήψεων αναγκάζαμε την κυβέρνηση να επιχειρήσει τον ελγυμό και να μη προωθήσει για ψήφιση στη Βουλή το νόμο-πλαίσιο για τα ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Το πανεκπαιδευτικό μέτωπο ενάντια στη σαρωτική επίθεση του κεφαλαίου στη δημόσια εκπαίδευση συγκροτείται.

Μετά από πολλά χρόνια, ένας κλάδος εργαζόμενων και μάλιστα κλάδος εκπαιδευτικών ξεσκώνεται μαζικά και δυναμικά ενάντια στη μακροχρόνια πολιτική λιτότητας και απαξίωσης της δημόσιας εκπαίδευσης που εφαρμόζουν συστηματικά όλες οι κυβερνήσεις. Οι δάσκαλοι και οι νηπιαγωγοί διεκδικούν τόσο πραγματική αύξηση των αποδοχών τους όσο και ουσιαστική αύξηση των δαπανών για τη δημόσια εκπαίδευση. Αντιδρούν στην ιδρυση ιδιωτικών ΑΕΙ και στη συστηματική υποχρηματοδότηση των σχολείων.

Σηκώνουν με αυτοπάρηση μια απεργία διάρκειας που κλείνει την πέμπτη εβδομάδα και ετοιμάζεται να μπει στην έκτη, με ένα μηνιάτικο να αφαιρείται ήδη από τις πενιχρές αποδοχές τους. Διδάσκουν ήθος, αξιοπρέπεια, αγωνιστικότητα, συλλογικό πνεύμα.

Απέναντί τους οι απεργοί εκπαιδευτικοί έχουν μια κυβέρνηση γαντζωμένη με αδιαλλαξία στην πολιτική της, που προσπαθεί να στείλει ένα τρομοκρατικό μήνυμα σε όλη την κοινωνία. Ενα μήνυμα που λέει ότι όποιος αντιστέκεται θα σπάσει τα μούτρα του. Ενα μήνυμα υποταγής και μη αντίστασης.

◆ **Συκοφαντεί τους απεργούς** και προσπαθεί να ενεργοποιήσει τον φασιστικός έμπνευσης «κοινωνικό αυτοματισμό». Να στρέψει δηλαδή τα άλλα εργαζόμενα στρώματα ενάντια στις δήθεν υπερβολικές απαιτήσεις των δασκάλων.

◆ **Ελεεινολογεί και απαξιώνει τα αιτήματα** για αύξηση των δαπανών για την Παιδεία, απαιτώντας οι πάντες να δεχτούν την πολιτική σκληρής λιτότητας που εφαρμόζει, γιατί τάχα μόνο αυτή είναι υπεύθυνη και δολοφονική.

◆ **Κατηγορεί** κάθε αγωνιζόμενο κομμάτι της εκπαίδευσης ως συντηρητικό, αναχρονιστικό και οπισθοδρομικό, ιδιαίτερα όταν υπερασπίζεται τη δημόσια δωρεάν παιδεία και απαιτεί τη χρηματοδότηση της, κόντρα στους νόμους της αγοράς. Για τα διαίσθημα της κατηγορεί τώρα τους απεργούς δασκάλους.

◆ **Επιστρατεύει τον τσαμπουκά**, το υβρεολόγιο και τη βία των ΜΑΤ.

◆ **Θέλει να λυγίσει τους απεργούς** με την απειλή της πείνας, υπό το βάρος των χαμένων μεροκάματων, που κάθε μέρα γίνεται πιο δυσβάσταχτο για απεργούς μισθοδυντήρους.

Ο κυβερνητικός τσαμπουκάς δεν αφορά πλέον μόνο τους απεργούς εκπαιδευτικούς. Μας αφορά όλους. Αφορά ολόκληρη την εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία. Η κυβέρνηση τρέμει στην ιδέα ότι η ικανοποίηση των αιτημάτων των δασκάλων θα φέρει ένα ντόμινο κινητοποιήσεων σε πολλούς κλάδους εργαζομένων, που χρόνια τώρα ασφυκτιούν υπό το βάρος της σκληρής λιτότητας που τροφοδοτεί σταθερά την με ιλιγγιώδεις ρυθμούς αυξανόμενη κερδοφορία του κεφαλαίου. Αυτός ο τρόμος πρέπει να φροντίσουμε να γίνει πραγματικότητα.

Ηδη τη σκυτάλη του αγώνα πάρινοντας οι μαθητές στα Λύκεια όλης της χώρας. Ενα κύμα καταλήψεων αγκαλιάζει τη χώρα από άκρη σε άκρη και αποτελεί μια πραγματική ανάσα για τους αγωνιζόμενους δασκάλους και μια νέα μεγάλη απειλή για το κυβερνητικό επιπτελείο. Για πρώτη φορά διεξάγονται εκλογές εν μέσω καταλήψεων, εν μέσω απεργιών. Ο ταξικός φραγμός της βάσης του 10, το σχο-

λείο-εξεταστικό κάτεργο, η ανεργία, το αβέβαιο μέλλον, όλα αυτά «υποκινούν» τους μαθητές να σηκώσουν τη σημαία των καταλήψεων και να διαταράξουν για μια ακόμη φορά τα λιμνάζοντα ύδατα της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Από αυτό το σκηνικό του αγώνα λείπουμε εμείς. Λείπει η μαζικότητα και ο παλμός των κινητοποιήσεων του Ιούνη, που αναγόρευαν σε μείζον πολιτικό γεγονός την αντίσταση στην αντι-εκπαιδευτική μεταρρύθμιση που κορυφωνόταν τότε με αιχμή την κατάθεση του νόμου-πλαισίου. Κατορθώσαμε τότε με αγώνα δύο μηνών να αναγκάσουμε την κυβέρνηση να αποσύρει από την ημερήσια διάταξη την κατάθεση του νόμου και να στρέψει αλλού τα πυρά της.

Τώρα ήρθε η ώρα του δεύτερου γύρου. Και έχουμε πολλούς λόγους να ξεκινήσουμε άμεσα αυτό το δεύτερο γύρο. Λόγους γενικότερα κοινωνικούς και λόγους ειδικά φοιτητικούς.

◆ Πρέπει να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας στους απεργούς δασκάλους. Οχι μόνο γιατί αύριο οι περισσότεροι θα είμαστε εργαζόμενοι και πολλοί από μας εκπαιδευτικοί, αλλά και γιατί κεντρικά αιτήματα της απεργίας είναι και δικά μας αιτήματα, με πρώτο και βασικότερο την αύξηση των δαπανών για την Παιδεία.

◆ Πρέπει να αναγκάσουμε την κυβέρνηση να αποσύρει τελεοδικά το νόμο-πλαίσιο, για να μην κρέμεται σαν δαμόκλειος στάθμη πάνω από τα κεφάλια μας. Δεν πρέπει να παραβλέψουμε το ότι, αν η κυβέρνηση τοσάκισε την απεργία των δασκάλων, θα αισθάνεται δυνατή για να επιχειρήσει ένα νέο δικό μας αιφνιδιασμό.

◆ Πρέπει, τέλος, να ματαιώσουμε την πρωθυμένη αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, που σε λίγες μέρες θα ξεκινήσει στη Βουλή, με συνεργασία ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Πρέπει να σπάσουμε το μαύρο μέτωπο που έχει διαμορφωθεί και πρέπει να το κάνουμε πολύ γρήγορα και με μεγάλη αποφασιστικότητα. Αν αποφασιστεί σήμερα η αναθεώρηση του άρθρου 16 με πλειοψηφία 180 βουλευτών, θα αρκεί μια απλή πλειοψηφία 151 βουλευτών στην επόμενη Βουλή, για να δώσει όποιο περιεχόμενο θέλει στο συγκεκριμένο άρθρο του Συντάγματος. Ετσι, θ' ανοίξει διαπλάστα ο δρόμος για την απαξίωση της δημόσιας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και την κυριαρχία των καπιταλιστών στο χώρο. Και τότε, η αντι-εκπαιδευτική μεταρρύθμιση όχι απλώς θα δρομολογηθεί, αλλά θα προχωρά με ρυθμό καλπασμού.

Για όλους αυτούς τους λόγους πρέπει να ξεκινήσουμε άμεσα το δεύτερο γύρο. Ευνοϊκότερη συγκυρία, με τόσα κομμάτια της εκπαιδευτικής κοινότητας στο δρόμο του αγώνα, δύσκολα θα ξαναβρούμε. Οπως και τον Ιούνη έτσι και τώρα να σπάσουμε τον τσαμπουκά και την αδιαλλαξία της κυβέρνησης. Να βάλουμε ταφόπλακα στην αντι-εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Να δώσουμε ένα γερό μάθημα στους κυβερνώντες και τ' αφεντικά τους. Να δημιουργήσουμε μια γερή παρακαταθήκη για το μέλλον, όταν θ' ανοίξει ξανά η όρεξή τους για τέτοιου είδους μεταρρυθμίσεις.

ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΣΤΙΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

ΑΜΕΣΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ, ΧΩΡΙΣ ΚΑΠΕΛΩΜΑΤΑ, «ΑΝΑΘΕΣΕΙΣ» ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΛΗΤΟΥΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥΣ

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΓΥΡΟΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ ΤΩΡΑ

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΜΑΖΙ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΑ ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Ξεπέρασαν τα 700 τα κατειλημμένα λύκεια

Ξεπέρασαν τα 700 (απολογισμός

Πέμπτης) τα υπό κατάληψη Λύκεια σε όλη τη χώρα. Ακόμα και σε μικρές επαρχιακές πόλεις έχουμε καταλήψεις, οι οποίες πολλαπλασιάζονται με ρυθμό επιδημίας. Την ερχόμενη εβδομάδα, που θα έχει ολοκληρωθεί και η εκλογική διαδικασία στα σχολεία που λειτουργούν ως εκλογικά κέντρα, ελάχιστα θα έχουν μείνει χωρίς κατάληψη. Η κυβέρνηση δε μπορεί να κάνει τίποτα για να σταματήσει αυτή

την εξέλιξη. Γι' αυτό και ο εκπαιδευτικός μηχανισμός της αντιδρά σπασμαδικά, προσπαθώντας να σπάσει καταλήψεις σε κάποια σχολεία με τραμπούκους διευθυντές. Το επόμενο βήμα ίσως να είναι η ενεργοποίηση της πρόξενης νομοθετικού περιεχομένου, που είχε ψηφίσει η κυβέρνηση Σημίτη. Τότε είναι που θα πρέπει να βρει απέναντι της όλη την εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία. Οι μαθητές δε μασάνε, αλλά θέλουν στήριξη.

Και οι πρώτες φοιτητικές καταλήψεις

Οι πρώτες φοιτητικές καταλήψεις είναι γεγονός. Γεγονός είναι επίσης ότι η ΝΔ κινητοποιεί τις δυνάμεις της ΔΑΠ, οι οποίες δίνουν σκληρές μάχες στις συνελεύσεις, εκμεταλλεύμενες από τη μια την αδράνεια που έχει αφήσει το κλείσιμο του κύκλου των καταλήψεων του καλοκαιριού και από την άλλη τις διαλυτικές μικροκομματικές συμπεριφορές των δυνάμεων του Περισσού και δυνάμεων του μπλοκ των καταλήψεων.

Είναι φανερό ότι έχουμε ωρίμανση των συνθηκών για ένα νέο γύρο καταλήψεων. Μόνο που αυτή η ωρίμανση γίνεται σχετικά αργά και η κατάσταση δεν ανταποκρίνε

Μόνο μπροστά με περισσότερη δύναμη

Στην πιο κρίσιμη φάση του έχει μπει ο αγώνας των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας.

Μετά από 5 εβδομάδες απεργίας είναι φυσικό να εμφανίζονται σημάδια κόπωσης. Οι εκπαιδευτικοί «στράγγιξαν» οικονομικά. Το αμειλικτικό και αδιαλλακτό πρόσωπο της εξουσίας, που τη μια τους δείχνει όγρια τα δόντια του, τους χλευάζει και την άλλη τους χαμογελά και τους «παρακαλάει» να γυρίσουν πίσω στα σχολεία, χωρίς όμως να κάνει την παρομική υποχώρηση, όπως και το τρομοκρατικό μήνυμα Καραμανλή το βράδυ των δημοτικών εκλογών ότι «ο λαός του ανανέωσε την εντολή» να λιανίσει την εργαζόμενη κοινωνία και να ιστοπεδώσει τη δημόσια δωρεάν Παιδεία, αφήνοντας αποτυπώματα απογοήτευσης. Κυρίως στον κόσμο της απεργίας, που μπήκε με ενθουσιασμό σ' αυτή, χωρίς να διαθέτει προηγούμενη εμπειρία από συγκρούσεις, χωρίς ευρύτερη πολιτική σκέψη και δυνατό-

τητα ολόπλευρης ανάλυσης της πραγματικότητας.

Μέσα του, όμως, όλος αυτός ο κόσμος έχει πολύ θυμό. Θυμό για την αδιαλλαξία, τον εμπαιγμό, τα χτυπήματα απ' τις δυνάμεις καταστολής, τα χαμένα μεροκάματα. Θυμό για τα συνδικάτα, τις Ομο-

σπονδίες που με τερτίπια αρνούνται να οργανώσουν τη συμπαράταξη των εργαζόμενων. Θυμό για την εργαζόμενη κοινωνία, που δεν μπόρεσε να σπάσει δυναμικά το φράγμα της ηχηρής σιωπής και αρκέστηκε στο να μη «τοιμήσει» στον «κοινωνικό αυ-

τοματισμό» και στις απλές δηλώσεις συμπαράστασης, πράξεις όμως που είναι πολύ κατώτερες απ' τις ανάγκες των καιρών.

Πλάι σ' αυτόν τον κόσμο υπάρχει ο ισχυρός πυρήνας της απεργίας, η καρδιά της. Που δεν έχει χάσει τις ελπίδες

της να κερδίσει, που διακρίνει πίσω απ' την άκαμπτη στάση της κυβέρνησης τα ζόρια της και τον πανικό της, που συνεκτιμά τον ξεσκωμό και τις καταλήψεις των μαθητών και τα σημάδια της δυναμικής επανεμφάνισης του φοιτητικού κινήματος. Που επιθυμεί -διαπιστώνοντας- την αναγκαιότητα να παραμείνει η απομονωνή των κινητοποιήσεων σε όλη την εκπαίδευση, που θέλει σε κάθε περίπτωση να γυρίσει με ψηλά το κεφάλι στα σχολεία. Που αντιλαμβάνεται, εν πολλοῖς, ότι τα κριτήρια συνέχισης από τούδε και στο εξής της απεργίας είναι πρωτίστως πολιτικά. Που θεωρεί ότι το παιχνίδι αικόνα δεν κρίθηκε και ότι η τύχη του αγώνα θα εξαρτηθεί από τη μεγάλη αποφασιστικότητα που θα πρέπει να δείξει ο κλάδος των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας σ' αυτή την πολύ δύσκολη στιγμή.

Τούτος ο ισχυρός πυρήνας της απεργίας κρατάει αικόνα από το χέρι του κόσμου που

ταλαντεύεται. Τον κρατάει στη μάχη (έστω και με περιοδικές ανακοπές «εντός-εκτός» και επί τα αυτά» της απεργίας), τον οδηγεί στα ογκώδη συλλαλητήρια, τον ταρακούνα, τον σπρώχνει να μη κλείσει την πόρτα στην απεργία.

Μπαίνοντας στην 6η εβδομάδα της απεργίας όπως άλλα δείχνουν, όλα τούτα θα γίνουν πιο δύσκολα, πιο ζόρικα. Και για τους απεργούς, αλλά και για την κυβέρνηση. Που έχει -η κυβέρνηση- πια ασφυκτικά περιθώρια. Ήδη έχουν αγριέψει οι αιστέρες των τηλεοπτικών καναλιών και αυτό είναι ενδεικτικό του πανικού του συστήματος συνολικά και της ασφυκτικής πίεσης που ασκεί η συνέχιση της απεργίας, όταν μάλιστα αυτή πυροδοτεί μια γενική ανάφλεξη στο χώρο της εκπαίδευσης.

Σ' αυτή την κρίσιμη στιγμή, που διολέγει κονείς με ποιους θα πάει και ποιους θ' αφήσει, πέφτουν στο τραπέζι προτάσεις για «αναζήτηση νέων μορφών αγώνα» (με μια

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13

Επικοινωνιακό τρικ ήταν η νέα συνάντηση της υπουργού Παιδείας (Τρίτη, 17 Οκτώβρη) με τα προεδρεία της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ.

Πανικόβλητη η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας και η κυβέρνηση απ' το δυναμισμό της απεργίας, με το αυξανόμενο κύμα των μαθητικών καταλήψεων και τα σημάδια ανάκαμψης του φοιτητικού κινήματος να την πλαγιοκοπούν, επικρινόμενη συνεχώς (και από δικούς της ανθρώπους) για τους εμπρηστικούς χαρακτηρισμούς της Μαριέττας Γιαννάκου για εκπαιδευτικούς και μαθητές, χρειαζόταν άμεσα μια πυροσβεστική κίνηση.

Μια κίνηση που θα «αποκαθιστούσε» το τραυματισμένο αποκρυστικό της πρόσωπο και που λογάριαζε ότι ίσως λειτουργούσε θετικά για το σταμάτημα των κινητοποιήσεων.

Ομως δυστυχώς προσήλθε στο τραπέζι του διαλόγου-απερέτα δίχως «δώρω» για τους «θιαγενείς», που διαδήλωναν εκείνη την ώρα, ξυλιασμένοι απ' το κρύο κάτω απ' το υπουργείο Παιδείας. Ούτε καν «καθηρευτάκια» για να τους ξεγελάσει. Με χαμόγελα έσφαξε τούτη τη φορά τους εκπαιδευτικούς η Μαριέττα. Που για να συγκρατηθεί και να μην της ξεφύγει πάλι κάποιος υβριστικός χαρακτηρισμός είχε γραμμένη από πριν τη δήλωση-φίρμανι: Η οικονομική πολιτική της κυβέρνησης είναι δεδομένη. Αρκεστείτε στα ψίχουλα των 105 ευρώ σε έξι εξαμηνίας δόσεις από το 2007 και στο εξής. Όσο για τα θεμικά αιτήματα αναμείνατε. Παραπέμπονται στις ελληνικές καλένδες. Όλα τα μελετάμε, αλλά τα εξετάζουμε υπό το πρίσμα των αναγκών και δυνατοτήτων της οικονομίας.

■ Αδιαλλαξίας συνέχεια

Na μην τους περάσει

Για τίποτε δε δεσμεύτηκε η υπουργός Παιδείας. Για το βασικό αίτημα της αύξησης των δαπανών για την Παιδεία, η Μαριέττα Γιαννάκου, παρέπεμψε στα εοκακά κονδύλια του Δ' ΚΠΣ και κάλεσε τους εκπαιδευτικούς να τις κάνουν επ' αυτού προτάσεις και να υποβάλλουν προγράμματα απορρόφησης, επιχειρώντας έτσι να τους καταστήσει συνυπεύθυνους στην άλωση του δημόσιου δωρεάν σχολείου. Γιατί είναι γνωστό ότι τα αφεντικά της ΕΕ ανοίγουν τα ταμεία μόνο εφόσον υπάρχουν συγκεκριμένες δράσεις που κινούνται στην κατεύθυνση που έχει χαράξει διεθνώς τα κεφάλαιο για την Παιδεία, δηλαδή την αποδέσμευση της χρηματοδότησής της από το κράτος, την πλήρη μεταρρυθμίση της μόρφωσης σε σταμάτημα

εμπόρευμα, την ένταση της πειθάρχησης της κατηγοριοποίησης και της υποταγής για μαθητές και εκπαιδευτικούς.

Μάλιστα, η υπουργός Παιδείας δήλωσε ότι αντιμετωπίζει τα πράγματα στην κατεύθυνση της συνολικής αναμόρφωσης του σχολείου με νέα «καινοτόμα προγράμματα». Μέσα στην αντιληφή της αυτή συγκαταλέγεται και η δήλωση για «έρευνα» και στα Δημοτικά κατ' αναλογία αυτής που γίνεται στα Πανεπιστήμια. Όλοι αντιλαμβανόμαστε το πεδίον δύξης λαμπρών που ανοίγεται για τους κάθε λογής «χορηγούς» που εισβάλλουν ήδη στα σχολεία μέσω του «καινοτόμου προγράμματος της ευθλιατής ζώνης».

Ρητή δέσμευση δεν υπήρξε ούτε

και στο αίτημα για δίχρονη υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή, ούτε καν για το ένα έτος υποχρεωτικής εφαρμογής της. Είναι λοιπόν ψευδές αυτό που ισχυρίζεται τώρα, εκ των υστέρων, το υπουργείο Παιδείας. Άλλωστε από «δεσμεύσεις» έχουμε πια χορτάσει. «Δέσμευση» αποτελείται προεκλογικά για τη ΝΔ και η αύξηση των δαπανών για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ ως το τέλος της τετραετίας και ειδίμει την προτελέσματα. Ειδίμει τις δαπάνες να βαίνουν μειούμενες από το έτος σε έτος, ενώ και φέτος κατέβηκαν περίπου στο 3%.

Η υπουργός Παιδείας ψεύδεται και όσον αφορά στη μείωση των μαθητών ανά τμήμα (1/25 από 1/30), προσπαθώντας να παραμυθιάσει

την «κοινή γνώμη».

Η ρύθμιση αυτή τεντώνεται κάθε φορά σα λάσπιχο και κριτήριο γι' αυτό αποτελούν η ζήτηση από τους μαθητές (π.χ. στα Νηπιαγωγεία), η επάρκεια των κτηριακών εγκαταστάσεων και ο αριθμός των διαθέσιμων εκπαιδευτικών. Τα δυο τελευταία, ειδικά στα μεγάλα αστικά κέντρα, είναι είδος εν ανεπαρκεία και έτσι φθάνουμε αισίως, σύμφωνα με τις οδηγίες της υπουργικής εγκυλίου, στο 1/28 (εκπαιδευτικοί ανά μαθητές).

Εξαπάτηση και μπέρδεμα της εργαζόμενης κοινωνίας επιχειρείται να γίνει και με τη δήλωση ότι σε συνεργασία με το υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και μέσα πάλι από τα ευρωπαϊκά προγράμματα «θα αντιμετωπίσει θετικά από το επόμενο έτος και η αύξηση της αριαίας αποζημίωσης των αρομισθίων εκπαιδευτικών» (σήμερα 7 ευρώ την ώρα), όταν αίτημα των εκπαιδευτικών είναι η συνολική κατάργηση της αρομισθίας.

Είναι φανερό, έπειτα απ' όλα αυτά, ότι η κυβέρνηση συνεχίζει την αδιαλλαξία της, ποντάροντας πια μόνο στο σταμάτημα της απεργίας λόγω της οικονομικής αιμορραγίας των εκπαιδευτικών και στη λιποψύχτική τους. Τρέμει σαν ο διάσιλος το λιβάνι πως μια ενδεχόμενη υποχώρησή της θα προκαλέσει ντόμινο κ

κτακτο στρατοδικειο No 5

■ 159η συνεδρίαση Πέμπτη, 12.10.06

Μια συγκλονιστική αποκάλυψη έκανε τη δεύτερη μέρα της κατάθεσής του ο δημοσιογράφος και συγγραφέας Γιώργος Καράμπελας. Μια αποκάλυψη που δείχνει τις μαφιόζικες μεθόδους με τις οποίες οργανώθηκε από το επίσημο κράτος και τη Δικαιοσύνη του η «εξάρθρωση της τρομοκρατίας». Μια αποκάλυψη που θα τη φέρει το σκοτάδι, όπως και τόσες άλλες.

Πρέπει να ήταν γύρω στα 1997 με 1998, δε θυμάμαι ακριβώς, είπε. Μου τηλεφώνησε στην Καλαμάτα συνάδελφος δημοσιογράφος και μου ζήτησε να ανέβω επειγόντως στην Αθήνα. Συνινηθήκαμε στην πλατεία Βικτωρίας και μου είπε ότι υπάρχουν σε βάρος μου δυο χαρτιά, ένα στην ΚΥΠ και ένα στην Αντιτρομοκρατική. Το πρώτο χαρτί αναφέρει ότι εγώ είμαι έμπορος ναρκωτικών και όπλων. Οτι κάνω ανταλλαγές με καραβίες. Το δεύτερο χαρτί αναφέρει ότι έχω εκπαιδευτεί στα όπλα στην κοιλάδα Μπεκάα. Τα έχεις αυτά τα χαρτιά; του είπα. Μου απάντησε πως δεν τα έχει, αλλά τα έχει δει και μου είπε ότι θέλει να με συναντήσει ο εισαγγελέας Διοτής. Έγώ τότε ακολουθούσα την τακτική να μην επιτίθεμαι και συμφώνησα. Εκείνη τη στιγμή τηλεφώνησε στον Διώτη και κανόνισε να πάμε την άλλη μέρα. Πήγαμε την άλλη μέρα το πρωί και έξω από το γραφείο του Διώτη με περίμενε η Μαρία Μπόση. Μπήκαμε μαζί μέσα και παρουσία της Μπόση το Διώτης μου είπε: Εκελεύεται να ελληνικής κυβέρνησης. Ποιων ακριβώς; τον ρώτησα. Του πρωθυπουργού, κάποιου υπουργού, ολόκληρης της κυβέρνησης; Δε μπορώ να σου πω, μου απάντησε, πάντως εκτελώ κυβερνητικές εντολές. Και μπήκε αμέσως στο θέμα, ψυχρά. Οπως ακριβώς σας τα λέω: Σου δίνουμε δύο, τρία, τέσσερα και πέντε δισεκατομμύρια, αν θες και περισσότερα. Δε θέλουμε να μας πεις ότι δεν έχω να τους πω τίποτα και να μη με ξαναενοχλήσουν. Μου είπε να το σκεφτώ πιο νηφάλια και σε 15 μέρες θα μου τηλεφωνήσει η Μπόση. Του απάντησα να μην επικοινωνήσει κανένας μαζί μου και να με αφήσουν ήσυχο. Μετά από 15 μέρες μου τηλεφώνησε η Μπόση, της είπα τα διαίται και εκεί τελειώσει αυτή η ιστορία.

Ο πρόεδρος είχε την απορία πώς έκαναν σ' αυτόν, έναν μαοϊκό –όπως δήλωσε, σοβαρό άνθρωπο, δημοσιογράφο, μια τέτοια πρόταση! Ο Γ. Καράμπελας απάντησε, ότι αποδειγμένα υπήρξαν άνθρωποι από την Αριστερά που στρατολογήθηκαν στις μυστικές υπηρεσίες. Ευελπιτούσαν, ότι μπορούσαν να τον εξαγοράσουν και αυτόν. Από την άλλη –συμπλήρωσε ο μάρτυρας– υπάρχουν και ανεγκέφαλοι στις μυστικές υπηρεσίες, που ακόμα πιστεύουν ότι επειδή έγραψα το βιβλίο, έχω ανάμιξη στις οργανώσεις της ένοπλης πάλης.

Δικό μας σχόλιο για την αποκάλυψη Καράμπελα δε χρειάζεται. Να θυμίσουμε μόνο, ότι την διδιά περίοδο είχαν πλησιάσει και την Ειρήνη Αθανασάκη, στην οποία επίσης πρότειναν χρήματα για να καταθέσει σε βάρος του Κώστα Αγαπίου. Το ερωτήματα μπαίνουν για το δικαστήριο: Θα βγάλει απόφαση στηριγμένη σε προανακριτικές «κομιλογίες» που πάρθηκαν είτε στην Εντατική του «Ευαγγελισμού» είτε στο 120 ώροφο της ΓΑΔΑ, στο άντρο της Αντιτρομοκρατικής, και καταγγέλθηκαν αμέσως μόλις ο «ομολογήσαντες» έφευγαν από τα νύχια του

Διώτη και του Σύρου και βρέθηκαν στον Κορυδαλλό;

Ο Γ. Καράμπελας αποκάλυψε επίσης, ότι απολύτηκε από ημερήσια εφημερίδα της Καλαμάτας, ύστερα από απαίτηση των Αμερικανών. Υστερά από την εκτελεση Σάντερς, υψηλόβαθμο στελέχος της αμερικανικής πρεσβείας πήρε οβάρων όλα τα επαρχιακά ΜΜΕ και «κανόνιζε» υποθέσεις σύμφωνα με τα σχέδια της πρεσβείας.

Στη συνέχεια συζητήθηκαν δυο αιτήματα που είχαν τεθεί από την υπεράσπιση Καρατσώλη. Το πρώτο αιτήμα ήταν να μην αναγνωστεί η μηνυτήρια αναφορά του ιδιοκτήτη του τυπογραφείου στο οποίο εργαζόταν ο Καρατσώλης και από το οποίο κλάπηκαν τοιγκοί και κιληθούν να καταθέσουν ο ιδιοκτήτης και ο αιτουνομικός που τήρησαν την κατάθεση. Οπως σημειώνει ο Γ. Μαντζουράνης, δεν θα ειθέτει κανένα πρόβλημα, αν η εισαγγελέας, με τη βοήθεια της Αντιτρομοκρατικής, δεν προσπαθούσε οφίμως να ακυρώσει ένα υπερασπιστικό όπλο. Στο κρυστάφηγετο της 17Ν βρέθηκαν κάποιοι τοιγκοί με αποτυπώματα που αποδόθηκαν στον Καρατσώλη. Από το τυπογραφείο Μαστραντώνη, όπου εργαζόταν, κλάπηκαν τοιγκοί σε ανύποπτο χρόνο. Η εισαγγελέας έφερε στην κατάθεση Μαστραντώνη, στην οποία αναφέρεται ότι κλάπηκαν τυπογραφικοί μεταλλικοί δίσκοι. Η υπεράσπιση λέει το αυτονότητο. Για τοιγκούς μιλήσει ο ιδιοκτήτης του τυπογραφείου, μεταλλικοί δίσκοι έγραψε στην καθαρεύουσα ο αιτουνομικός. Αφού η εισαγγελία αφιστήθηκε ότι πρόκειται για το ίδιο πρόγραμμα, να κιληθούν να καταθέσουν ο ιδιοκτήτης και ο αιτουνομικός που τήρησαν την κατάθεση, για να ξεκαθαριστεί το ζήτημα. Το δικαστήριο απέρριψε το αιτήμα και ανάγνωσε το έγγραφο που έφερε η εισαγγελέας, χωρίς να δώσει καμιά αιτιολογία.

Η υπεράσπιση Καρατσώλη ζήτησε επίσης να κιληθεί να καταθέσει ο δεύτερος Ιωάννου, επειδή η πρωτόδικη απόφαση προσπαθεί να μπλέξει τα δυο αιτήματα, για να απορρίψει το άλλοι του Καρατσώλη για τη ληστεία στον ΟΤΕ Πατησίων. Το δικαστήριο απέρριψε το αιτήμα χωρίς αιτιολογία και μετά από πίεση του Γ. Μαντζουράνη είπε πώς το δικαστήριο δέχεται πώς πρόκειται για δύο διαφορετικά άτομα.

Η υπεράσπιση του Χρ. Ξηρού κατέθεσε και αναγνώστηκαν μια σειρά έγγραφα (κυρίως υλικό από εφημερίδες και περιοδικά), που αναφέρονταν στην επαγγελματική δραστηριότητα του Χριστόδουλου και στο όνομα που είχε φτιάξει στον μικρό κλάδο της καλλιτεχνικής οργανοποίησας. Δημοσιεύματα σε ανύποπτο χρόνο, που επιβεβαίωσαν στο ακέραιο τα όσα κατέθεσαν μάρτυρες υπεράσπισης αλλά και ο ίδιος ο Χριστόδουλος. Εμείς θυμίζουμε ότι ορισμένοι από αυτούς τους μάρτυρες αφιστήθηκαν και απαξιώθηκαν από την εισαγγελέα, η οποία ήθελε ντε και καλά να «βγάλει», ότι ο Χριστόδουλος που και που έφτιαχνε κάνια όργανο. Βλέπετε, η έντονη επαγγελματική δραστηριότητά του διαλύει την εικόνα του επαγγελματικού στελέχους της 17Ν, όπως φέρεται κατά το κατηγορητήριο. Επίσης, η υπεράσπιση του Χρ. Ξηρού υπέβαλε αιτήματα να αναζητηθούν κάποια άλλα στοιχεία (αντίγραφα τηλεοπτικών εκπομπών της ΕΡΤ, στις οποίες εμφανίστηκε ο Χριστόδουλος, αντίγραφα είσπρακτης επιταγών από τράπεζα και αντίγραφα τιμολογίων αγοράς από μεγάλη αποθήκη ξυλείας), διότι στην υπεράσπιση ανοίγετε δρόμους επικίνδυνους όχι μόνο για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες, αλλά για να πάμε στη δικονομία του μέλλοντος που είπε ο κ. Κωνσταντάκης, που είναι βέβαια δικονομία του παρελθόντος.

ψηφόλων των αιτημάτων, διότι –όπως είπε– όλα τα σχετικά τα κατέθεσαν μάρτυρες και διότι το δικαστήριο δεν έχει ως αποστολή να ζητάει έγγραφα που αποδεικνύουν υπερασπιστικούς ισχυρισμούς του κατηγορούμενου. Είχε όλο το χρόνο να το κάνει μόνος του! Τι να πούμε πια εμείς; Σηκώνουμε τα χέρια ψηλά. Η εισαγγελέας που αφιστήθηκε τους μάρτυρες (και γι' αυτό η υπεράσπιση ζητάει πρόσθιτη υπερασπιστική στοιχεία), τώρα παραπέμπει σ' αυτούς! Η εισαγγελέας που έσπεισε να ζητήσει στην κασέτα με τη «συνέντευξη» Σάββα στον Τριανταφύλλου, επειδή έτσι θέλησε ο εκπρόσωπος των Αμερικανούχων, τώρα λέει ότι άνθρωπος σε υπεράσπιση ζητάει!

Ο Α. Κωνσταντάκης στηλίτευσε την πρωτοφανή άποψη της εισαγγελέας, ότι η ανεύρεση στοιχείων που κατατείνουν στη στήριξη υπερασπιστικών ισχυρισμών δεν είναι αρμοδιότητα του δικαστηρίου. Πρέπει να δούμε κι εμείς –είπε– ποιο δικονομικό πλαίσιο δικαίουμε. Στο ισχύον ή σε κάποιο άλλο. Ανεξάρτητα από την απόφαση που θα πάρει το δικαστήριο για τα αιτήματα, πρέπει να απαντήσει με σαφήνεια πώς βλέπει αυτή την άποψη της εισαγγελέας. Γιατί αυτό είναι ένα ευρύτερο ζήτημα, που δεν αφορά μόνο την παρούσα δίκη, αλλά το ποινικό σύστημα γενικώς.

Ο δικαστήριο απέρριψε τα αιτήματα, με το σκεπτικό ότι ενόψει των καταθέσεων των μαρτύρων και των άλλων αποδεικτικών στοιχείων, δεν κρίνεται απαραίτητη η προσκόμιση των στοιχείων που ζητήθηκαν. Εμφέως πλην σαφώς, δηλοδή, «αδειάστηκε» η άποψη της εισαγγελέας.

Στη συνέχεια, δόθηκε ο λόγος στους κατηγορούμενους για να τοποθετηθούν συμπληρωματικά επί των ενστάσεων για τις προσανακριτικές καταθέσεις.

Ο Δ. Κουφοντίνας ζήτησε να κάνει μια δήλωση και αναφέρθηκε στης προανακριτικές του Ευαγγελισμού. Οπως πρόκειται από την κατάθεση του εντατικού Λόγιου Πιταρίδη –είπε– την πρώτη μέρα ο Σάββας ήταν ένας αντάρτης: αρνούνταν να πει νερό, έποτας τα σωληνάκια. Στη συνέχεια ήταν ένας Σάββας διαφορετικός, ένα υποκειμένο άσυνολο, υποτονικό, άθυρμα στα χέρια των υπανθρώπων και αδιστάκτων βασανιστών του, που έφεραν και το ψευδώνυμο του δικαστικού λειτουργού. Τι μεσολάβησε αυτή η μεταστροφή; Η μεσολάβησε α

μενος θα επιβάρυνε τη θέση του και μάλιστα με ανθρωποκτονίες; Τόσο μαλάκις είμαι, για να το πω λαϊκά. Τη στιγμή που ήμουν ο πρώτος, θα μπορούσα να τα μοιράσω γύρω και να βγω λάδι, να κάνω την πάπια. Δεν το έκανα όμως, γιατί δεν έγινε καμιά ανάκριση.

Αξίζει τον κόπτο να περιγράψουμε το πιο εκπληκτικό κατά τη γνώμη μας περιστατικό. Ο Χριστόδουλος ζήταε από μια εφέτη να του διαβάσει την απολογία του στην ονακρίτρια Μπούρη. Είναι μια λαϊκωνική απολογία, στην οποία επιβεβαιώνει την προσανακριτική του και προσθέτει ότι γνώρισε και ένα άτομο με το ψευδώνυμο Χάρης, που είναι από την Ήπειρο και το μικρό του όνομα είναι Ηρακλής. Και όμως, λέει ο Χριστόδουλος, σ' ένα παγκάκι έξω από το ονακριτικό γραφείο καθόμασταν πέντε. Εγώ, ο αδερφός μου ο Βασίλης, ο Γεωργιάδης, ο Κωστάρης και ο Καρατσώλης. Αν γνώριζα τον Κωστάρη, τι πιο απλό από το να μπω μέσα (γιατί πρώτος απολογήθηκα) και

να τους πω «να, έξω είναι ο Ηρακλής». Οχι να πω ότι ξέρω και κάποιον Ηρακλή από την Ήπειρο. Δεν είπα «αυτός που είναι έξω», γιατί δεν τον είχα ξαναδεί τον Κωστάρη. Στην έδρα επικρατεί αμφιχανία, γιατί το επιχείρημα είναι συντριπτικό. Τη σιωπή σπάει η εισαγγελέας, που με ύφος λες και τον έπιασε επ' αυτοφόρου, λέει στον Χριστόδουλο: «Μα πώς θα λέγατε ότι είναι έξω αφού δεν τον γνωρίζατε;»!!! Χρειάστηκε να επαναλάβει δυο φορές ο Χριστόδουλος «καταλαβαίνετε τι ρωτάτε;», για να καταλάβει τη γκόνια της.

Στο τέλος, ο πρόεδρος ανακοίνωσε ότι θα σταματήσει η μαγνητοφώνηση και απομαγνητοφώνηση των πρακτικών, σημειώνοντας ότι αυτό δεν είναι θέμα του δικαστηρίου. Ο Δ. Κουφοντίνας δήλωσε ότι επιφύλασσεται να καθορίσει τη στάση του και θα αναφερθεί στο ζήτημα την Τρίτη που θα επαναληφθεί η διαδικασία. Σημειώσε δε ότι καταλαβαίνουμε καλά για ποιο λόγο γίνεται αυτό, τώρα που αρχίζουν οι απολογίες.

■ 160ή συνεδρίαση Τρίτη, 17.10.06

Με την έναρξη της συνεδρίασης, ο Δ. Κουφοντίνας έθεσε το ζήτημα της μη ελεύθερης επικοινωνίας των κρατούμενων με τους συνηγόρους τους, αναφερόμενος και στις πρωτοβουλίες που έχει αναλάβει ο ΔΣΑ για το ζήτημα, και ζήτησε μια διακοπή για να συνεννοθεί με τη συνήγορο του. Ο πρόεδρος, αν και δήλωσε έκπληκτος για την παρεμπόδιση της επικοινωνίας κρατούμενου-συνήγορου (αλήθεια, δεν διαβάζει εφημερίδες ο

ρη παραπομπής της οποίας στην αρχή της έγινε στην Κ. Βερτέλλης);, έκανε τη διακοπή. Με την επανέναρξη της διαδικασίας ο Δ. Κουφοντίνας έθεσε το ζήτημα των πρακτικών: «Στην τελευταία συνεδρίαση μας πληροφόρησατε ότι σταμάτα η απομαγνητοφόνηση των πρακτικών. Με την απόφαση αυτή ολοκληρώνεται ο αποκλεισμός της φωνής των κατηγορουμένων, ειδικά τώρα που θα ακουστεί η φωνή τους. Εποι, πλήττεται η δημοσιότητα της δίκης και η δίκη θα εξελιχθεί στην ουσία κεκλεισμένων των θυρών. Καταγγέλλω αυτούς που αποφάσισαν αυτόν τον αποκλεισμό και περιμένω να ακούσω μια πειστική και όχι προσχηματική απάντηση. Επειδή δεν νοείται τέτοια δίκη χωρίς πρακτικά στη διάθεση των διαδίκων και επειδή επιτρέπονται παραπτεράσματα, θα αποφασίσω να αποκλειστεί η φωνή των κατηγορουμένων.

ρουνται διαφορές ανάμεσα στα επίσημα και τα απομαγνητωρωνημένα πρακτικά, καλώ το δικαστήριο σας να βρει λύση στο πρόβλημα».

Ο Γ. Μαντζουράνης υπέβαλε αίτημα στο δικαστήριο να εφαρμόσει το σχετικό άρθρο της δικονομίας για την τίրηση φωνητικών πρακτικών. Αν μου πείτε δότι δεν υπάρχει τεχνική υποδομή –είπε– θα σας πω να διακόψετε για μια βδομάδα, να έρθει το μηχάνημα από το Εφετείο και

Το δικαστήριο, με διάσκεψη επί της έδρας, απέρριψε το αίτημα, χωρίς να παρουσιάσει καμία αιτιολογία. Ο Γ. Μαντζουράνης ζήτησε αιτιολογία και ο πρόεδρος αρνήθηκε, λέγοντας ότι την αιτιολογία για τη μάθουν αργότερα! Τότε να αποχωρήσω από τη διαδικασία, μέχρι να ακούσω αιτιολογία. Καλώ και τους συναδέλφους να αποχωρήσουμε, είπε ο Γ. Μαντζουράνης. Ο Ι. Μυλωνάς, αναφερόμενος στη Δικονομία και το Σύ-

νταγμα, είπε ότι το δικαστήριο υποχρεούται να ανακοινώνει συνοπτική αιτιολογία για όλες τις παρεμπίπουσες αποφάσεις. Ο πρόεδρος μίλησε για «πολυτέλεια» και η υπεράσπιση αντέτεινε ότι δεν πρόκειται για πολυτέλεια αλλά για υποχρέωση των δικαστηρίων, που θε-σπίστηκε για να περιοριστεί η αιθαναρεσία των δικαστών. Ο πρόεδρος έριξε λάδι στη φωτιά, εγκαλώντας τον Γ. Μαντζουράνη για το ύφος του και αυτός του απάντησε ότι δεν θα πάρει άδεια για το ύφος του, το οποίο είναι πάντοτε το προστήκοντας και δεν είναι μαθητούδι για να του κάνουν παραπτήρεις. Αν δεν ακούσουμε αιτιολογία, δε μπορούμε να πάμε παραπέρα. Δε μπορούμε να δικάζουμε χωρίς να έρουμε τι δικάζουμε. Συντάσσομαι με τα αιτήματα των συναδέλφων μου και θεωρώ εύλογη την τοποθέτηση του συναδέλφου ότι θα αποχωρήσει, είπε η Γ. Κούρτοβικ. Ο Γ. Μαντζουράνης επανήλθε με αίτημα, που το διατύπωσε σε ρυθμό υπαγόρευσης ζητώντας να καταχωρθεί στα πρακτικά: Μετά την άρνηση του προέδρου να εκπληρώσει την υποχρέωσή του για συνοπτική προφορική αιτιολογία της απόφασης, υποβάλλω αίτημα στο δικαστήριο να ανακοινώσει συνοπτικά την αιτιολογία του για την απόρριψη του αιτήματός μου.

Μεσολάβησε διάλειμμα και μετά την επάνοδο ο πρόεδρος ανακοίνωσε τη συνοπτική αιτιολογία (αλήθεια, γιατί δεν το έκανε από την αρχή), λέγοντας ότι ο Σύρος δεν κρίνεται αναγκαίος ως μάρτυρας, και επιπροσθέτως διότι είναι ο καταγγελόμενος. Δηλαδή, το δικαστήριο δεν δέχτηκε την επιχειρηματολογία του Αναγνωστόπουλου και απ' αυτή την πλευρά η απόρριψη του αιτήματος γίνεται πιο προκλητική. Μια σειρά κατηγορούμενοι καταγγέλλουν ότι στην Αντιτρομοκρατική βασανίστηκαν σωματικά και ψυχολογικά και ότι τους αποσπάστηκαν ψευτικές ομολογίες και το δικαστήριο κρίνει ότι δεν θα εισφέρει τίποτα ο αξιωματικός που προϊστάται της υπηρεσίας που πήρε αυτές τις απολογίες!

Η υπεράσπιση Καραπούλη επινοήθη με αίτημα να κληθεί να καταθέσει ο τότε αρχηγός της ΕΛΑΣ Νασιάκος, επειδή η δομή της Αστυνομίας είναι στρατιωτική, ιεραρχική, και ο αρχηγός της είναι σε θέση να ενημερώσει το δικαιοτήριο. Με το αίτημα που υπέβαλε ο Γ. Μαντζουράνης συντάχθηκε ο Α. Κωνσταντάκης, ο οποίος, με την ευκαιρία που πήρε το λόγο, κατέθεσε και ένα απόσπασμα από βιβλίο Φαρμακολογίας, που αναφερόταν στη δράση του Ponstan, αναφέροντας οικόμα και πρόκληση επιληπτικών σπασμών (δηλαδή, η δραστική του ουσία έχει επιδραση στο νευρικό σύστημα). Ήταν μια απάντηση στην προ ημερών τοποθέτηση της εισαγγελέας που ήταν να ση-

Θετησα την εισαγγελεα, που για να αφισθητησε μια απλή αναφορά μάρτυρα («εδώ ένα Ponstan πάιρνουμε και ζαλιζόμαστε»), είχε πει η δικηγόρος Α. Λεγάκη! έφτασε στο σημείο να πει ότι η ίδια πάιρνε Ponstan για να... καθαρίσει το μυαλό της. Το συγκεκριμένο φάρμακο δεν αναφέρεται στη θεραπεία του Σάββα, όμως η σχετική συζήτηση είναι χαρακτηριστική για τη μεροληπτική συμπεριφορά της εισαγγελέα, που μηχανεύεται τα πάντα προκειμένου να αφισθητησε υπερασπιστικούς ισχυρισμούς.

Η εισαγγελέας πρότεινε την απόρριψη του αιτήματος να κληθεί ο Νασιάκος, διότι τεκμαίρεται ότι ως αρχηγός έδωσε εντολή να τηρηθούν οι νόμοι (!!), ενώ ο εκπρόσωπος των Αμερικανοβρετανών, σε μια προκλητική τοποθέτηση, είπε ότι η υπεράσπιση επιχειρεί να «ψαρέψει», μπας και βρει κάτι για να στηρίξει τους ισχυρισμούς της (προφανώς, ο «εκπρόσωπος» φοβάται μη ξεσκιστεί η μάσκα των «αδιάφθορων προστατών του νόμου και της τάξης»). Μήπως μπορεί να μας πει ο κύριος εκπρόσωπος πώς θα αποδειχτεί ο ισχυρισμός των κατηγορούμενων (ο οποίος κοπ' αρχάς θεωρήθηκε βάσιμος από το δικαστήριο, γ' αυ-

τό και εξετάζει την υπόθεση στην ουσία
όταν οι μόνοι που ήταν παρόντες στα
βασανιστήρια ήταν οι καταγγέλλοντες
κατηγορούμενοι και οι καταγγελόμενοι.
Δηλαδή, οι καταγγελόμενοι δεν πρέπει
να ελεγχθούν;

Η υπεράσπιση (Κωνσταντάκης, Μακεδονίας τζουράνης) δευτερολόγησε αναλυτικά και με επιχειρήματα λογικά έκανε σκόνη την έωλη επιχειρηματολογία εισαγγελίας και εκπροσώπου Αμερικανοβρετανών. Η υπεράσπιση Τζωρτζάτου επανέφερε το αίτημα να κληθούν να καταθέσουν τρεις ασφολίτες της Αντιτρομοκρατικήρ

(ο Γκρίζης, που ο Τζωρτζάτος ειδε μια μέρα στο ακροστήριο της πρώτης δίνης και αναγνώρισε ως έναν από τους βασιστές του, και οι δύο που υπογράφουν την ετεροχρονισμένη –επομένως εμφράνως φευδή- έκθεση σύλληψής του) Η εισαγγελέας είπε ότι δεν μεσολάβησε τίποτα από τον Ιανουάριο που είχε ειπωτή σημηθεί την απόρριψη του αιτήματος απότελος δεν έχει να συμπληρώσει τίποτα σ' αυτά που τότε είχε πει! Ο εκπρόσωπος των Αμερικανούβρετανών είπε ότι η μήνυση του Τζωρτζάτου κατά ανδρών της Αντιτρομοκρατικής έχει τεθεί στο αρχείο και επομένως οι ισχυρισμοί του είναι ναι αβάσιμοι! Οι Μυλωνάς, αφού σχολίασε ότι η εισαγγελέας δεν έδειξε καν

λιασε στην εισαγγελίας όντας επέιτε και μιά διάθεση να ζητήσει τη δικογραφία που αφορά τη μήνυση Τζωρτζάτου και υπενθύμισε ότι η υπεράσπιση Τζωρτζάτου είχε ζητήσει να κληθεί ο Γκριζέρι να καταθέσει στο πλαίσιο της ανακρίτικής διαδικασίας για τη μήνυσή του καί αυτός ουδέποτε κλήθηκε, υπέβαλε αίτημα να ζητηθεί μέσα της εισαγγελίας το σύνολο της σχετικής δικογραφίας, για να φανεί με ποια επιχειρήματα τέθηκαν στο αρχείο η μήνυση Τζωρτζάτου. Ο συνήγορος χαρακτήρισε στρουθοκαμήλιο μή τη στάση του δικαστηρίου, που υποτίθεται ότι εξετάζει τις καταγγελίες περί βασανιστηρίων, όταν όμως έρχεται πάλι να αναζητηθούν κρίσιμες αποδείξεις, απορρίπτει όλα τα αιτήματα, ακολουθώντας την αρχή «μη θίξουμε την Αντιτρομοκρατική».

Ο εκπρόσωπος των νεοναζί –είτε στην Χρ. Ξέρος– δεν έχει δικαίωμα να μιλάει για βασανιστήρια, διότι οι πελάτες του τα έχουν ήδη νομιμοποιήσει. Ο κ. καθηγητής συνέχισε: κάποιες άλλες εποχές ονειρεύεται. Το θέμα βέβαια δεν είναι ο εκπρόσωπος των νεοναζί, αλλά οι αποφάσισεις οι δικές σας. Δεν περιμέναμε τίποτα διαφορετικό. Ετσι κάνατε και στη χούντα. Ετοι κάνατε και μετά τη χούντα όταν αθωώνατε τους βασανιστές. Παρά ρότι βούλεις η Ελλάδα με το πώς αντιμετωπίστηκε ο αδερφός μου στον Ευρωγειακό λιμένι, εσείς επιμένετε. Αυτά είναι τα κουράγια σας.

Με όλο το σεβασμό προς το δικαστήριο σας –είπε ο Β. Τζωρτζάτος- καταλαβαίνων τη δύνσκολη θέση σας να αποδειχθείτε ότι σε περίοδο δημοκρατίας δε γίνονται βασανιστήρια. Ομως, η χώρα μας έχει αναγορευτεί σε πρωταθλήτρια στον τομέα της παραβίασης των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Και ο Παπαδόπουλος ελέγχει ότι δεν γίνονται βασανιστήρια. Και ο Μπους λέει ότι δε γίνονται βασανιστήρια στο Ιράκ. Αφού υπενθύμισε τι έλεγε ο Αναγγωνωτόπουλος την περίοδο που ψηφιζόταν ο τρομονόμος (είναι γνωστό ότι υπήρξε από τους πιο φανατικούς πολιτικούς του ως πανεπιστημιακός) κατέληξε ότι αυτός δεν έχει το δικαίωμα να γίνεται τιμητής.

Μετά το μεσημεριανό διάλειμμα, η εισαγγελέας πρότεινε την απόρριψη καὶ των αιτημάτων της υπεράσπισης Τζωρτζάτου, χωρίς καμιά ουσιαστική επιχείρηση ρηματολογία. Γατιά, βέβαια, δεν είναι επιχειρηματολογία να λες ότι δεν θα εισαφέρουν τίποτα οι μαρτυρικές καταθέσεις που υπάρχουν στη δικογραφία της μήνυσης Τζωρτζάτου για τα βασιαστήρια. Πώς έρεις αν θα εισαφέρουν ή όχι, δύτικα δεν τις έχεις διαβάσει; Η υπεράσπιση είναι

πε πως δεν έχει αυτές τις μαρτυρικές καταθέσεις, διότι θεωρούνται απόρρητες και δεν της χορηγούνται. Τι πιο απλό, λοιπόν, από το να ζητηθούν από το δικαστήριο, για να πληροφορηθούμε δύο με ποια επιχειρήματα η μήνυση Τζωρτζάτου τέθηκε στο αρχείο; Όσο για την επιχειρηματολογία της εισαγγελέα, ότι τίποτα το καινούργιο δεν προστέθηκε από το Γενάρη, το μόνο που επιβεβαίωσε είναι η προκατάληψη της. Αν μη τι άλλο, μεσολάβησε η κατάθεση της συντρόφου του Τζωρτζάτου, που επιβεβαίωσε τα βασανιστήρια.

Το δικαστήριο, όπως αναμενόταν, απέρριψε όλα τα αιτήματα. Εκείνο που προκάλεσε αδιγεινή εντύπωση είναι ότι ο πρόεδρος είχε γραφμένη τη συνοπτική επιχειρηματολογία και τη διάβασε. Δηλαδή, τουλάχιστον στα δύο αιτήματα (της υπεράσπισης Τζωρτζάτου) είχε γραφμένη την απόφαση χωρίς να έχει αικουδίσει την εισαγγελέα, την πολιτική αγωγή και τις δευτερολογίες των συνηγόρων. Θα έχουμε άδικο μετά να μιλήσουμε για θέατρο που δεν έχει καμιά σχέση με την εφαρμογή των κανόνων του ισχύοντος Δικαίου; Θα μπορούσαν τουλάχιστον να τηρούν τους τύπους, αλλά δεν κάνουν ούτε αυτό, προφανώς θεωρώντας το... πολυτέλεια.

Ο πρόεδρος ανακοίνωσε ταυτόχρονα, ότι η σημερινή συνεδρίαση μαγνητοφωνείται αλλά δεν θα γίνει απομαγνητοφόρηση και αυτό θα γίνεται και τις επόμενες μέρες. Δεσμεύτηκε δε, ότι θα υπάρχουν οι κασέτες στη διάθεση των συνηγόρων! Δηλαδή, η ιδιωτική εταιρία θα πληρώνεται από άλλους ιδιώτες (την «Ελευθεροτυπία»), θα στέλνει τους υπαλλήλους της κάθε μέρα, θα μαγνητοφωνούν τη συνεδρίαση χρησιμοποιώντας την υποδομή της δικαστικής αίθουσας (κονσόλα και σύστημα μικροφώνων) και θα δίνει μια κασέτα στο δικαστήριο, την οποία θα μπορούν να πάρουν και οι συνηγόροι! Δεν χρειάζεται και πολύ μυαλό για να καταλάβει κανείς ότι η απομαγνητοφόρηση θα γίνεται κανονικά, όμως δεν θα είναι στη διάθεση των συνηγόρων.

Η υπεράσπιση επανήλθε στο ζήτημα. Ο Ι. Μυλωνάς δήλωσε ευθέως ότι δεν έχει κανένα νόημα η συνέχιση της παραμονής του στη δίκη, αν δεν εφαρμοστεί η σχετική δικονομική διάταξη (142α ΚΠΔ) που προβλέπει την τήρηση μαγνητοφωνημένων πρακτικών. Το αίτημα υποστήριξαν και οι Α. Κωνσταντάκης, Γ. Μαντζουράνης, Γ. Σταμούλης, Γ. Γκουντούνας, που ξεκαθάρισαν ότι δεν μπορεί να γίνει δίκη χωρίς πρακτικά, ότι δεν έχει νόημα η παρουσία τους σε μια τέτοια διαδικασία. Στην καταγγελία που έκαναν το πρώι –επί του Ο. Κυρφοντίνας- ότι επιχειρείται η φίμωση των κατηγορούμενων, τώρα που θα οικουστεί η φωνή τους, θα προσθέσων και τον εμπιπλόμ (μία δημοσιεύονται τα πρακτικά, μία γράφονται και δεν δημοσιεύονται, μία μόνο μαγνητοφωνούνται και δεν απομαγνητοφωνούνται). Το δικαστήριό σας πρέπει άμεσα να δώσει λύση στο πρόβλημα.

Ας μιλήσουμε κι εμείς επί της ουσίας, χωρίς τα τυπικά που είναι υποχρεωμένοι να τηρούν οι συνήγοροι. Οι κατηγορούμενοι και οι υπερασπιστές τους έθεσαν το ζήτημα της τήρησης μαγνητοφωνημένων πρακτικών από την αρχή της δίκης. Της τήρησης των πρακτικών με θεομικό τρόπο, όπως προβλέπει ο νόμος (είναι πολύ πρόσφατη η σχετική διάταξη που δίνει αυτή τη δυνατότητα). Το δικαστήριο (δηλαδή το υπουργείο Δικαιοσύνης, για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους) απέρριψε το σχετικό αίτημα. Στη συνέχεια, το δικαστήριο βολεύτηκε πίσω από τη σχετική πρωτοβουλία της «Ελευθεροτυπίας», που μόνη αυτή απ' όλες τις εφημερίδες πλήρωσε την ιδιωτική εταιρία η οποία και στην πρώτη δίκη χρησιμοποιεί την υποδομή της δικαιοστικής αίθουσας για να μαγνητο-

■ Ασφαλιστικό

Πιο έντονη η ιδεολογική τρομοκρατία

Αφήνοντας στην άκρη τις απαπαριές του Τσιτουρίδη, που μέχρι πρότινος «διαβεβαιώνει» (τζάμπια είναι οι διαβεβαιώσεις), ότι δεν θα θηγούν τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και το ύψος των συντάξεων, ο πρόεδρος της επιτροπής εμπειρογνωμόνων (και επί σειρά ετών αντιπρόεδρος του ΣΕΒ) Ν. Αναλυτής δήλωσε αυτή τη βδομάδα ότι πρωτίστως αυτά τα θέματα συζητούνται.

Ο Γκαργκάνας από τη μερίδια του δε μπορούσε να μείνει έξω από την υπόθεση της ιδεολογικής τρομοκράτησης των εργαζόμενων. Επικαλούμενος στοιχεία της Standard and Poor's, δηλαδή ενός χρηματο-

πιστωτικού οίκου, που παρασιτεί τζογάροντας κεφάλαια στα διεθνή χρηματιστήρια (!!), υποστήριξε ότι αν δε γίνουν «διαφρωτικές παρεμβάσεις» για την αντιμετώπιση της γήρανσης του πληθυσμού, η οικονομία θα καταρρεύσει. Ο Γκαργκάνας δεν είπε τι περιεχόμενο θα πρέπει να έχουν αυτές οι «διαφρωτικές παρεμβάσεις», όμως τα ευκόλως εννοούμενα παραλείπονται. Οταν μιλάς για συνέπειες της δημογραφικής γήρανσης (ως δημογραφική γήρανση ορίζεται η αύξηση του ποσοστού των ηλικιωμένων στο σύνολο του πληθυσμού, που έρχεται ως συνέπειο κυρίως της αύξησης του προσ-

δόκιμου επιβίωσης) και δεν θέλεις να πειράξεις τα οικονομικά της εκμετάλλευσης, η μόρνη λύση είναι η αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης και η μείωση των συντάξεων. Αυτό προκύπτει μέσα από απλές αριθμητικές πράξεις.

Η κομισιόν από τη μερία της δεν έχει πρόβλημα να πει τα πράγματα με τ' όνομά τους. Σε πρόσφατη Ανακοίνωσή της προς το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο, σχετικά με τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών στην ΕΕ, χαρακτηρίζει τις δαπάνες λόγω γήρανσης του πληθυσμού «ωρολογιακή βρύση που δεν πρέπει ν' αφή-

σουμε να σκάσει στα χέρια των παιδιών και των εγγονών μας». Καταπάσσει δε την Ελλάδα στις χώρες «υψηλού κινδύνου» σχετικά μ' αυτό το πρόβλημα. Δηλαδή, στις χώρες που πρέπει να λάβουν μέτρα άμεσα.

Η κατακλείδα της περιηλ-

Βγήκανε όλοι νικητές και χάσαν όλοι οι άλλοι και ο λαός στον καναπέ ακούνητος και πάλι

✓ Τη βδομάδα που πέρασε δεν είχαμε αγωνιστική δράση, αφού έγινε ο πρώτος γύρος των νομαρχιακών και δημοτικών εκλογών. Πράσινοι, γολάζιοι, κόκκινοι, ροζ και λοιπών αποχρώσεων υποψήφιοι, προσπάθησαν να μας πείσουν ότι έχουν αφερώσει τη ζωή τους στην υπεράσπιση των λαϊκών συμφερόντων και στη λύση των προβλημάτων της κοινωνίας, ζητώντας σαν μοναδικό αντάλλαγμα την ψήφο μας. Φράγκα για τις υπηρεσίες που μας πρόσφεραν δε ζήτησαν, όμως επειδή ο «τσάμπαξ» πέθανε εδώ και μερικά χρόνια και επειδή όλοι αυτοί οι «υπηρέτες» του λαού δεν διακρίνονται για την ανιδιοτελεία τους, μπορούμε να καταλάβουμε το λόγο που ασχολούνται με τα κοινά. Είναι πολλά τα φράγκα από το 4ο ΚΠΣ που θα πέσουν στην πιάτσα και όλοι αυτοί που σήμερα ζητούν την ψήφο μας έχουν σαν απώτερο σκοπό να τα διαχειριστούν. Και με δεδομένο ότι η διαχείριση συνήθως είναι κερδοφόρα γι' αυτόν που την ασκεί, καταλαβαίνουμε το λόγο που ασχολούνται με τα κοινά οι «υπηρέτες» του λαού.

Στις πολιτικές στήλες της «Κ» υπάρχουν άρθρα που αναλύουν τα μηνύματα από την κάλπη, όμως η στήλη θα πρέπει να κάνει την πολιτική εκτίμηση της για την επίδοση των υποψηφίων δημάρχων που στήριξε και ένα γενικό σχόλιο για το εκλογικό αποτέλεσμα. Στο Νέο Ηράκλειο Αττικής, ο Νίκος Μπάμπαλος πήρε την 3η θέση και με ποσοστό 13,90% αναδεικνύεται ο ρυθμιστής των εκλογών και προβάλλει σαν το φαβορί για να πάρει το χρίσμα από το ΠΑΣΟΚ την επόμενη τετραετία, γεγονός που τον καθιστά αυτόματα και φαβορί για την κατάκτηση του δήμου. Με άλλα λόγια, κάναμε επένδυση για το μέλλον. Αντίθετα τα δεδομένα για τον έτερο από τους υποψηφίους που στήριξε η στήλη. Ο Λευτέρης Παπαδημητρίου, γνωστός και ως «ο Λε-Πα της πολιτικής», δεν κατάφερε να πείσει τους ψηφοφόρους στο Μαρούσι και τερμάτισε 8ος στους δέκα με ποσοστό 2% (κάποιος κακεντρεχής σχολίασε ότι η στήριξη του Λεύτερη από τη στήλη είχε σαν αποτέλεσμα να θεωρηθεί υποψηφιότητα της εξωκοινοβούλευτικής, με συνέπεια να συγκεντρώσει αντίστοιχο ποσοστό). Δεν δημιούργησε δυναμική ο Λε-Πα με αποτέλεσμα να εκτεθεί και αυτός και η στήλη. Στη συγκεκριμένη περίπτωση ας αρκεστούμε στην προσπάθεια.

Το γενικό σχόλιο για τις εκλογές συνοψίζεται στον τίτλο «ανησυχώ σαν πατέρας». Οπως καλά γνωρίζουν άποντες, οι γονείς

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

έχουν την ελπίδα το παιδί τους να βαδίσει στα χνάρια τους και να γίνει καλύτερο από αυτούς. Τώρα μου πείτε τι σχέση έχει αυτό με τις νομαρχιακές και δημοτικές εκλογές. Απόλυτη. Βλέπεται τον Γιωργάκη στην τηλεόραση και δε μπορείς να πιστεύεις ότι αυτό το ον είναι παιδί του Ανδρέα. Ούτε να μιλήσεις δε μπορεί το παλαιόκαρι και δε νομίζω ότι μπορεί να κάνει πρόταση με περισσότερες από πέντε λέξεις. Οσο για πολιτικό ένστικτο, άσ' τα να πάνε στο διάδολο. Ο, τι προσωπική επιλογή έκανε σε υποψήφιους πήγε διπάτη. Τρίζουν τα κόκαλα του αείμνηστου, συντρόφισες και σύντροφοι. Τόσο αγώνα έκανε για να του μάθει τα μυστικά της πολιτικής, αλλά άλλα δεξήνουν ότι πήγαν χραίνενα. Και δεν μπορούμε να ισχυριστούμε ότι έμοιασε στη μάνα του. Από τη στιγμή που παίζοταν ο αμερικανικός εθνικός ύμνος και με τον τρόπο αυτό διαμαρτυρήθηκαν για την καταπίεση των μαύρων στις ΕΠΑ. Για την πράξη τους αυτή τιμωρήθηκαν από την αμερικανική Ομοσπονδία Στίβου και ουσιαστικά τελείωσε η καριέρα τους. Ομολογώ ότι αν και είχα δει εκαντοντάδες φορές τη συγκεκριμένη εικόνα δεν ήξερα τίποτα για τον Αυστραλό αθλητή Πίτερ Νόρμαν που είχε πάρει τη 2η θέση. Τη Δευτέρα 9-10-2006, τριάντα οχτώ χρόνια αργότερα, οι δύο αθλητές ταξίδεψαν στη Μελβούρνη για να συνοδέψουν τον Νόρμαν στην τελευταία του κατοικία. Με αφορμή αυτό το ταξίδι έγινε γνωστό ότι ο Αυστραλός αθλητής ήταν δραστήριο μέλος του αντιρατσιστικού κινήματος και ότι στην τελετή της απονομής, σε ένδειξη συμπαράστασης προς τους συναθλητές του, φορούσε μια κονκάρδα με τα αρχικά OPRH (Olympic Project for Human Rights). Η συγκεκριμένη οργάνωση ζήτησε το μποϊκοτάς των αγώνων σαν αντίδραση στις φυλετικές διακρίσεις στην Αμερική. Αν προσπαθήσουμε να συγκρίνουμε το τότε με το σήμερα, μάλλον θα πέσουμε σε κατάθλιψη. Στην εποχή μας και μόνο η σκέψη ότι ολυμπιονίκης ή παγκόσμιος πρωταθλητής, θα θυσιάσει την καριέρα του για να υπερασπιστεί κάποιο ιδανικό ή ότι θα χρησιμοποιήσει την επιτυχία του για να προπαγανδίσει τις ιδέες του αφεύ για να σε αντιμετωπίσουν σαν τρελό. Σε μια εποχή ακραίας εμπορευματοποίησης του αθλητισμού, στην οποία οι αθλητές είναι διατεθειμένοι να θυσιάσουν ακόμη και την υγεία τους, προκειμένου να κατακτήσουν μετάλλια στις κορυφαίες αθλητικές διοργανώσεις, πράξη σαν αυτή των Σμιθ, Νόρμαν και Κάρλος, αποτελεί άλλοι για όλους εμάς που επιμένουμε να ασχολούμαστε με τον αθλητισμό, αλλά κυρίως είναι μια από τις κορυφαίες στιγμές στην παγκόσμια αθλητική ιστορία, την οποία θα πρέπει με κάθε ευκαιρία να προβάλλουμε για να θυμούνται οι παλιοί και να μαθαίνουν οι νέοι.

■ ΑΚΙ ΚΑΟΥΡΙΣΜΑΚΙ

Φωτιά στο σούρουπο

Ο εκφραστής του «βόρειου ρεαλισμού» (κατά τη δική του έκφραση) Ακι Καουρισμάκι παρουσιάζει εδώ την τελευταία ταινία της δεύτερης προλεταριακής τριλογίας του. Στις προηγούμενες ταινίες ασχολήθηκε με την ανεργία και τους αστέγους, ενώ στην πρώτη τριλογία με τις καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής, την αλληλεγγύη κλπ. Τα «Φώτα στο σούρουπο» προγματεύονται τη μοναξιά των περιθωριακών ανθρώπων. Στο φόντο μιας κρύας και απρόσωπης πόλης ένας φτωχός νυχτοφύλακας τολμά να ονειρεύεται μια καλύτερη ζωή και άθλα του μπλέκεται στα δίχτυα μιας συμμορίας.

Αυτή η τελευταία ταινία του Καουρισμάκι δεν είναι αυτή καθ' εαυτή, όπως και η προηγούμενη «Μακρύα πετούν τα σύννεφα», ιδιαίτερα σημαντική. Αυτό που την κάνει αξιόλογη είναι η ένταξή της στη συνολική λογική και αντιληψη του έργου του Καουρισμάκι που έχει κάποιες λαϊκές «σταθερές» κι έναν σαφή underground προσανατολισμό.

Ος γνωστόν, ο Καουρισμάκι δεν είναι μόνο ένας από τους δυο-τρεις ικανότερους σύγχρονους ευρωπαίους κινηματογραφιστές. Είναι ταυτόχρονα ένας ποιητής του κινηματογράφου κι ένας ουμανιστής, μ' ένα προσωπικό κώδικα τιμής. Όλες του οι ταινίες ασχολούνται με την κοινωνική ζωή, πίσω από την αστραφτερή βιτρίνα και την επίπλαστη ευημερία που κάποιες τεχνολογίες αιχμής (βλ. Nokia) εξασφαλίζουν σε χώρες όπως η Φιλανδία. Λέει χαρακτηριστικά: «Είναι πλέον καιρός ν' αφήσω τη Φιλανδία στην αυτοκαταστροφή που επιθυμεί». Αρνήθηκε δύο προσκλήσεις από δύο διαφορετικούς πρωθυπουργούς στο Προεδρικό Μέγαρο της Φιλανδίας, όπως επίσης αρνήθηκε να συμμετάσχει στο Φεστιβάλ της Νέας Υόρκης το 2002, σε ένδειξη συμπαράστασης στον Ιρανό Αμπάς Κιαροστάμι, στον οποίο η αμερικανική κυβέρνηση δεν χορήγησε βίζα εισόδου στη χώρα. Ξέρετε πολλούς (βλέπε Θ. Αγγελόπουλο) που το έκαναν ή είναι διατεθειμένοι να το κάνουν;

■ ΒΟΛΦΓΑΝΓΚ ΜΟΥΡΜΠΕΡΓΚΕΡ Silentium

Η διαπλοκή της Εκκλησίας με την ελίτ της αυστριακής κοινωνίας αποκαλύπτεται σ' αυτή την ντετεκτιβίστικη ιστορία του Βολφ Χαϊζ, που με λίγα λόγια έχει ως εξής: Ο γαμπρός του προέδρου του Φεστιβάλ του Σάλτσμπουργκ βρίσκεται νεκρός. Η γυναίκα του αμφισβήτησε την εκδοχή της αυτοκτονίας καθώς εκείνης είχε καταγγείλει δημόσια το βιασμό του ως παιδιού από τον επίσκοπο ενός εκκλησιαστικού ιδρύματος. Ο ντετεκτιβίς που ερευνά την υπόθεση αποκαλύπτει ότι το ίδιο αυτό ιδρυμα προμηθεύει λευκή σάρκα ασιατικής

Κος Πάππιας

Δηλαδή, ντώρα που ντελείωζαν οι εκλογές δα

γκοιμώμαζτε ήσυχα;

Απεργία: Which side are you on?

◆ Αστραφε και βρόντηξε τον ιούλη ο πρεσβευτής της Κίνας στο Συμβούλιο Ασφαλείας, Wang Guangya, μιλώντας για «τυρωνία της μειοψηφίας στο συμβούλιο» και υποσχέθηκε ότι θα «υπάρξουν επιπτώσεις για μελλοντικές συζητήσεις». Οπως γράφουν οι New York Times «έχει περάσει η επαναστατική ζέση, η Κίνα βλέπει τον κόσμο με αυξανόμενο προγματισμό και αυτοπειθήση» (αφού η οικονομία της -βασισμένη στην φτηνή εργασία και το μέγιστο κέρδος- διεκδικεί μια εξέχουσα θέση παγκοσμία). Εξάλλου και η ίδια η κομισιονική αντίληψη του ονόματος της Κίνας (Τζούγκ-γκου = χώρα του κέντρου) φανερώνει την «κυριολογική εξελίξη» της κινέζικης ιστορίας.

◆ Ζόρια στις ΗΠΑ, σύμφωνα με την Christian Science Monitor, όπου ο αριθμός των Ισπανόφωνων Μουσουλμάνων έχει αυξηθεί κατά 30% (200.000 άτομα επιπλέον) από το 1999. Η εφημερίδα αποδίδει το γεγονός σε παράγοντες όπως «ο γάμος, η περιέργεια που επικράτησε μετά την 11η Σεπτέμβρη και ενδιαφέρον για θέματα όπως η μετανάστευση». Η αύξηση των Ισπανόφωνων Μουσουλμάνων είναι ιδιαίτερα αισθητή στις πολιτείες της Νέας Υόρκης, της Φλόριντα και του Τέξας.

◆ Να, λοιπόν, που υπάρχει και στην αυτοδιοίκηση «αριστερό ριζοσπαστικό ρεύμα» (ΑΥΤΗ, 17-10-06). Οταν

οι λέξεις χάνουν συνεχώς την σημασία τους...

◆ Και συνδυασμός ΝΔ/ΚΚΕ στο Ν. Ψυχικό (ενάντια στον δικομπατισμό);
◆ Και με ΠΑΣΟΚ και με ΝΔ η συνεργασία του ΣΥΝ.

◆ «Παρακαμεύει γαλάζια η Ελλάδα» «πανηγυρίζει» ο ΑΔ. ΤΥΠΟΣ (Ριζου), 16-10-06 (αυτό μας μάρανε).

◆ Τί όμορφα που τάβαζε τα αποτελέσματα ο (έκτακτος) Ριζοπάστης, 16-10-06: στην πρώτη σελίδα η αποχή στην Αθήνα φτάνει το 34% ενώ στις μέσα σελίδες το 44%.

◆ Μολότωφ στο

◆ Πολύ γρήγορα «ξεδονιάστηκε» η Χαμάρια.

◆ Κεφάλαια 1 δισ. ευρώ εγκατέλειψαν τη χώρα μας: ασπλαχνή γραφειοκρατία και κακό, αφριλόξενο, επενδυτικό περιβάλλον...

◆ «Η υπογεννητικότητα απελεύτηση την οικονομία»: Σαματε για hanomaste!

◆ Αυξήθηκε η φτώχεια στην Ελλάδα: δεν είναι ειδηση. Αυτό που είναι γεγονός είναι η αύξηση των φτωχών εργαζομένων.

◆ 117,1 εκατ. ευρώ οι ακαλυπτές επιταγές το Σεπτέμβρη. Σφιξμάτα...

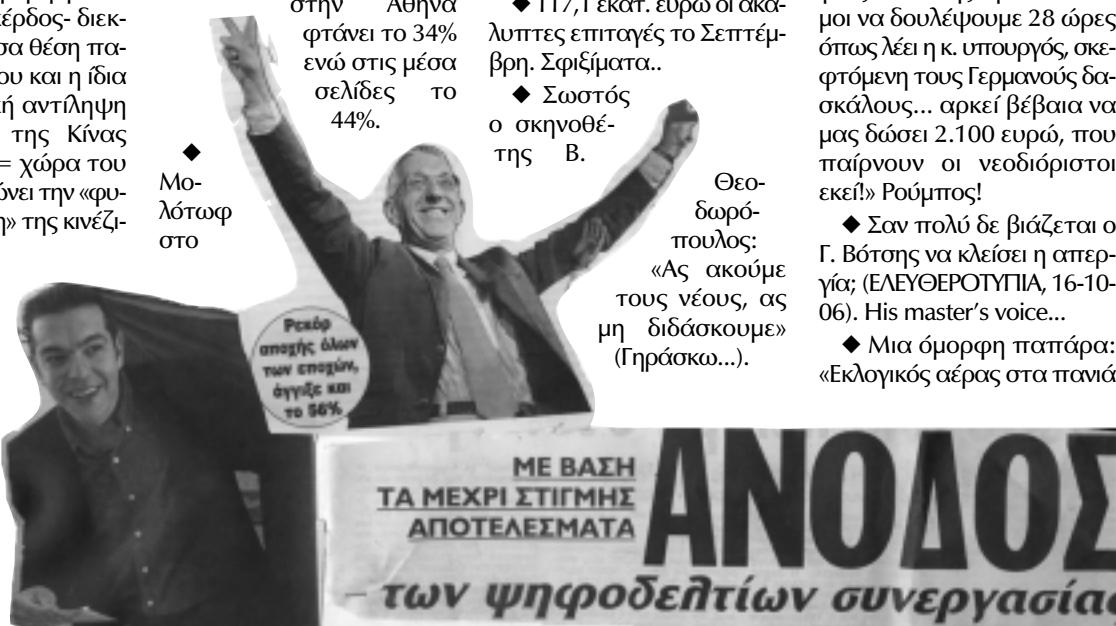
◆ Σωστός ο σκηνοθέτης B.

Θεοδωρόπουλος: «Άς ακούμε τους νέους, οι μη διδάσκουμε» (Γηράσκω...).

στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 17-10-06 (στην οποία σαφέστατα φαίνεται ότι ο «κ.» δημοσιογράφος μετέρχεται της λαθροχειρίας για «άνομους σκοπούς»). Ιδού και ένα απόσπασμα από την επιστολή: «Ακόμα, θα πρέπει να ξέρει, ότι η λογική «αφού και οι άλλοι δεν παίρνουν τόσα, σωπάστε και σείς» είναι εξίσωση προς τα κάτω. Με αυτήν τη λογική και οι συνταξιούχοι των 500 ευρώ είναι προνομιούχοι σε σχέση με τους ανέργους!... Επίσης είμαστε έτοιμοι να δουλέψουμε 28 ώρες όπως λέει η κ. υπουργός, σκεφτόμενη τους Γερμανούς δασκάλους... αρκεί βέβαια να μας δώσει 2.100 ευρώ, που παίρνουν οι νεοδιόριστοι εκεί!» Ρουμπίτος!

◆ Σαν πολύ δε βιάζεται ο Γ. Βότσης να κλείσει η απεργία; (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 16-10-06). His master's voice...

◆ Μια όμορφη παπάρα: «Εκλογικός αέρας στα πανιά

Πάντως, ο Νικήτας πανηγυρίζει για την αποχή

αυτονομικό τμήμα Ζωγράφου.

◆ Η γήρανση πληθυσμού υπονομεύει την οικονομία κατά την Κομισιόν (να βγουν οι Ηράδηδες).

◆ Της πιτάνας το κάγκελο στα λατομεία Μαρκόπουλου άλλα όλοι κοιμούνται ήσυχοι. Τελικά την ... και την υπογραφή μας την βάζουμε όπου να 'ναι.

◆ Δεν είναι κι ασχημό το βραβείο της Ε. Ρεμπούτσικα για την ταινία «Babam Ve Oglum». Μόνο αυτή η δηλωση της «Να μπει λήγο οξυγόνο στην ελληνική αγορά» ξε(v)νίζει κάπως...

◆ Hail rock 'n' roll!

◆ Ο Νικήτας κέρδισε, ο Κώστας κέρδισε, η Φώφη κέρδισε, ο Αλέξης κέρδισε, ο Στέλιος θα κερδίσει, ο Πανίκας κέρδισε: ποιος είναι ο χαμένος;

◆ Μια μικρή «μπουλντόζα» πρώτη δημοτική σύμβουλος στην Αθήνα: η Αλεξία Εβερτ (παχύς-παχύς ο Μίλτος αλλά...).

◆ Αλήθεια, γιατί χαίρεται και χαμογελάει η Ρηγιλλής;

◆ Ακου, αντάρτες!

◆ Μορταδέλα, συνταγή γιατρού, διαφριμιστικό φυλλάδιο υποψηφίου, Γεώργιος Παπαδόπουλος, ανοιχτές παλάμες (the famous Greek moustache) ψήφισαν κάπωις προχωρημένοι.

◆ Νεόπτωχους κατέστησε το SPD 6.5 εκ. Γερμανούς.

◆ Χοντρά τα χώνει στον δημοσιογράφο Μπ. Παπαδημητρίου ο δάσκαλος Β. Παπασπύρου με επιστολή του

συνδικάτων» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 16-10-06). (Με λεζάντα φωτογραφίας: «Η συνολική όνοδος της αντιπολίτευσης και η οριστική υποχώρηση των κυβερνητικών δυνάμεων δημιουργούν νέο περιβάλλον για τις διεκδικήσεις των εργαζόμενων»). Δηλαδή εν μέσω δυνατής απεργίας «η ψήφος δείχνει το δρόμο του αγώνων!!!

◆ Εμπρός στο δρόμο που χάραξε ο Γιώργης (ο Γιαννακέλλης)!

◆ Ο ναύαρχος - η ναυαρχίδα, ο νομάρχης - η νομαρχίδα; (δεν γνωρίζουμε).

◆ «Ηρεμη δύναμη» η ΝΔ κατά την Απογευματινή, 17-10-06. Βούδας σκέτος!

◆ «Αγωνιστικό «παρών» στο β! γύρο» - ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 17-10-06 (πρώτη σελίδα, με την ευγενή χορηγία του ΛΟΤΤΟ...). Εμείς, πάντως, συνεχίζουμε και με τρίτο και τέταρτο γύρο (με πατάτες, τζατζίκι και τα συναλλαγές);

◆ Εμείς συμφωνούμε απόλυτα: νίκησε η τοπική αυτοδιοίκηση - όχι όμως και οι τοπικά αυτοδιοικούμενοι...

◆ Τελικά το Τέγχος με τίνων τις ψήφους θα εκλεγεί αύριο;

◆ Ουχάκα, adelante!

Βασιλής

◆ Ούτε το 'να ούτε τ' άλλο βρε παιδιά, δεν προβλέπονται για σας πολλά λεφτά/ Σεις δεν είστε τραπεζίτες και κουμπάροι και μεσίτες, δεν προβλέπονται για σας πολλά λεφτά (αυτοσχέδιο τραφουδάκι που ακούγεται στις κινητοποιήσεις των απεργών δασκάλων)

Από δω ξεκινήσαμε. Από το ότι δεν προβλέπονταν όχι πολλά, δεν προβλέπονταν παρά ελάχιστα λεφτά. Οτι το χρήμα είναι για την κυριαρχη τάξη. Είτε είναι τραπεζίτες, είτε βιομήχανοι, είτε έχουν κάποιο βαθύμιο οικονομικής συγγένειας μαζί της, είτε της προσφέρουν τις οποιεσδήποτε υπηρεσίες. Κάπου εδώ βρισκόμαστε ακόμη, παρ' ότι ταρακούνηθηκαν αρκετά πράγματα. Η κυβέρνηση επιμένει στις ταξικές της επιλογές. Ελπίζει στην κούραση. Ελπίζει στην απογοήτευση. Ελπίζει στις αναστολές της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Στο χέρι των αγωνιζόμενων δασκάλων είναι να της κόψουν την αναληφήση της. Στο χέρι των αγωνιζόμενων δασκάλων είναι να της σπάσουν τον τσαμπουκά που αντλεί από την αδικία, από τους μηχανισμούς, από το ψέμα. Στο χέρι των αγωνιζόμενων δασκάλων είναι να στραταπασάρουν τη βιτρίνα των «σοβαρών» -τρομάρα τους- μεταρρυθμίσεων. Στο χέρι των αγωνιζόμενων δασκάλων είναι να της δώσουν ένα καλό μάθημα, που μετά με περηφάνεια θα το διδάξουν σ' ολόκληρη την εργαζόμενη κοινωνία. Τώρα στα δύσκολα κρίνονται οι αντοχές, η αποφασιστικότητα, η συμφωνία των λόγων και των έργων. Τώρα οι αγωνιζόμενοι δύσκαλοι δίνουν τις πιο δύσκολες εξετάσεις τους.

◆ Ληστές δεν είναι μόνο οι κλέφτες τραπεζών αλλά και οι τραπεζίτες (ΠΑΜΕ Εργαζόμενων στο Χρηματοπιστωτικό Σύστημα)

Όχι που θα γλίτωνε ο Μπρεχτ από τον Περισσό. Όχι που δεν θα έτρωγε κι αυτός την απαραίτητη προσαρμογή στην πολιτική του... κόμματος. Τι είχε γράψει ο Μπρεχτ; «Τι είναι η ληστεία μιας τραπεζας μπροστ

Ηποιοτική κατάταξη της αγροτικής γης σε κατηγορίες παραγωγικότητας με βάση επιστημονικά κριτήρια δεν έγινε ποτέ μέχρι σήμερα, με ευθύνη όλων, χωρίς εξαίρεση, των κυβερνήσεων, μπλε και πράσινων, και είχε μεγάλες επιπτώσεις τόσο στην αγροτική οικονομία όσο και στο περιβάλλον, με την άναρχη δύμηση είτε για κατοικία είτε για βιομηχανική εκμετάλλευση.

Το Σεπτέμβρη του 2001, μετά από 16 χρόνια διαχείρισης της αστικής εξουσίας, το ΠΑΣΟΚ εδένεις νοειόγει στο νόμο 2945 διατάξεις τόσο για τον καθορισμό των κριτηρίων κατάταξης της αγροτικής γης σε κατηγορίες παραγωγικότητας όσο και των οργάνων που θα αναλάβουν να χαρτογραφήσουν την αγροτική γη σ' άλλη την Ελλάδα με βάση αυτά τα κριτήρια. Παραθέτουμε αυτές τις διατάξεις για να γίνουν φανερές οι σημερινές μεθοδεύσεις του υπουργού Εργασίας Ε. Μπασιάκου προς όρολος του μεγάλου κεφαλαίου:

«1. Με κοινή απόφαση των υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Εργών και Γεωργίας, που δημοσιεύεται

ή μη παραγωγικότητας, οι ΝΕΧΩΠ, προκειμένου να ορίσουν χωροταξικά την αγροτική γη υψηλής παραγωγικότητας, στηρίζονταν σε υποδείξεις του Τμήματος Χωροταξίας της Διεύθυνσης Χωροταξίας και Προστασίας.

Ο Ε. Μπασιάκος με το νόμο 3399/2005, που ψηφίστηκε το Σεπτέμβρη του 2005, τροποποίησε το μέρος της παραγράφου 2 που δημοσιεύσαμε παραπάνω. Συγκεκριμένα, μετά τη φράση «της αγροτικής γης υψηλής παραγωγικότητας» μπήκε κόμμα, αφαιρέθηκε η υπολογική φράση και προστέθηκε:

«στην οποία δεν περιλαμβάνεται εκείνη η γη που κείται εκατέρωθεν του άξονα εθνικών οδών και σε βάθος μέχρι εξακοσίων μέτρων.

β) Πράξεις χαρακτηρισμού της ανωτέρω γης που κείται εκατέρωθεν του άξονα των εθνικών οδών και σε βάθος μέχρι εξακοσίων μέτρων, ως γης υψηλής παραγωγικότητας, που εκδόθηκαν μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, είναι αυτοδικαίως άκυρες και δεν παράγουν κανένα έννομο συμφέρον.

γ) Με κοινή απόφαση των

1, που προαναφέραμε, δηλαδή να συγκροτηθεί η επιτροπή που θα καθορίσει τα κριτήρια ποιοτικής κατάταξης της αγροτικής γης. Επιπλέον, στο ενημερωτικό σημείωμα προτείνονταν και τα πρόσωπα που θα αποτελούσαν τα μέλη της επιτροπής. Και τα δύο ενημερωτικά σημείωμα που προϊστάμενο της Διεύθυνσης, που είναι στελέχος της ΔΑΚΕ. Η πολιτική ηγεσία, όμως, κωφένει σκόπιμα στη νόμιμη απαίτηση της Διεύθυνσης αυτής, γιατί ενδιαφέρεται να προωθήσει τις αλλοιές που έκανε στο νόμο 2945/2005, που δύναται είναι αντισυνταγματικές.

Στις 5 Γενάρη 2006 το Τμήμα Χωροταξίας έστειλε στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας σχέδιο εγκυλίου για τη συγκρότηση των ΝΕΧΩΠ. Το σχέδιο αυτό είχε υπογραφεί και από τους προϊστάμενους της Διεύθυνσης Χωροταξίας και Προστασίας Περιβάλλοντος; Γιατί φοβάται ότι εάν συγκροτηθούν η επιτροπή που θα καθορίσει επιστημονικά τα κριτήρια για τη γη υψηλής ή μη παραγωγικότητας και οι ΝΕΧΩΠ, οι διατάξεις για τα 600 μέτρα δεξιά και αριστερά στο εθνικό και επαρχιακό δίκτυο θα βληθούν ως

απόσπασμα από την έγγραφη διαμαρτυρία της Διεύθυνσης Αγροτικής Ανάπτυξης της Νομαρχίας Καστοριάς, που στάλθηκε στις 16 Γενάρη 2006 στη Διεύθυνση Χωροταξίας και Προστασίας Περιβάλλοντος: «Σύμφωνα με την αριθμ. ΚΗ/26/1/2004 απόφαση του Νομάρχη Καστοριάς, η θετεία της ΝΕΧΩΠ ελήξε στις 31/12/2005, χωρίς μέχρι σήμερα να έχει έρθει στην Υπηρεσία μας νέο έγγραφό σας, σύμφωνα με το οποίο να συγκροτηθεί νέα ΝΕΧΩΠ».

Γίνεται φανερό, λοιπόν, ότι είναι ψευδέστατος ο ισχυρισμός της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας για αναρμοδιότητα.

Γιατί η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας αρνείται να προωθήσει τα ζητήματα που έθεσε η Διεύθυνση Χωροταξίας και Προστασίας Περιβάλλοντος; Γιατί φοβάται ότι εάν συγκροτηθούν η επιτροπή που θα καθορίσει επιστημονικά τα κριτήρια για τη γη υψηλής ή μη παραγωγικότητας και οι ΝΕΧΩΠ, οι διατάξεις για τα 600 μέτρα δεξιά και αριστερά στο εθνικό και επαρχιακό δίκτυο θα βληθούν ως

■ Αγροτική γη υψηλής παραγωγικότητας

Μεθοδεύσεις προς όφελος του κεφαλαίου

στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται τα κριτήρια με τα οποία διαβαθμίζεται σε ποιότητες και κατατάσσεται σε κατηγορίες παραγωγικότητας η αγροτική γη.

2. Με κοινή απόφαση των υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Εργών και Γεωργίας που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση των Διευθύνσεων Αγροτικής Ανάπτυξης των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται τα γεωγραφικά όρια της αγροτικής γης υψηλής παραγωγικότητας. Εώς τον κατά τον ανωτέρω καθορισμό, ο χαρακτηρισμός των αγροτεμαχίων ως γης υψηλής παραγωγικότητας γίνεται από τις ίδιες υπηρεσίες.

Κάθε δύο χρόνια οι νομάρχες συγκροτούσαν στις Διευθύνσεις Αγροτικής Ανάπτυξης τις Νομαρχιακές Επιτροπές Χωροταξίας και Περιβάλλοντος (ΝΕΧΩΠ). Για την επιλογή των μελών των ΝΕΧΩΠ οι νομάρχες βασιζούνται στα κριτήρια επιλογής που καθορίζονται από εγκυλίους που συντάσσονταν κάθε δύο χρόνια από την αρμόδια κεντρική υπηρεσία του υπουργείου Γεωργίας. Επειδή όμως η κυβέρνηση Σημίτη δεν είχε εκδώσει την ΚΥΑ με την οποία θα συγκροτούντων επιτροπή που θα καθορίζει τα κριτήρια ποιοτικής κατάταξης της αγροτικής γης σε γη υψηλής

υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Εργών και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, μπορεί να αποκλείεται ο χαρακτηρισμός ως γης υψηλής παραγωγικότητας εκείνης της γης που κείται εκατέρωθεν του άξονα επαρχιακών οδών και σε βάθος μέχρι εξακοσίων μέτρων.

Στην αιτιολογική έκθεση του νόμου αυτού ο Ε. Μπασιάκος δεν αναφέρει τους σκοπούς και τους λόγους της τροποποίησης αυτής του νόμου 2945/2005, ως όφελε σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 85 του κανονισμού της Βουλής. Ακόμη, η επιστημονική επιτροπή της Βουλής στην έκθεση της γ' αυτό το νομοσχέδιο, στην οποία εξετάζει τη συνταγματικότητα ή μη των διατάξεων των συζητούμενων νομοσχεδίων, δεν ασχολήθηκε καθόλου με την συνταγματικότητα της τροποποίησης αυτής. Κατά τη συζήτηση και ψήφιση του νόμου στη Βουλή δεν βρέθηκε ούτε ένας βουλευτής να καυτηρίσει την αντίσταση των διετίθεματος στης 8 Δεκέμβρη 2005 (αριθμός πρωτοκόλλου 305174) σ' ολές τις κεντρικές υπηρεσίες, κατέληγε λέγοντας: «Τέλος σας υπενθυμίζουμε ότι οι πράξεις ορισμού των μελών των συλλογικών οργάνων τοπικής αρμοδιότητας...». Με την υπόμνηση του για πράξεις ορισμού των μελών συλλογικών οργάνων τοπικής αρμοδιότητας (που προφανώς έχουν εκχωρηθεί στους ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού) αυτοκαταρρίπτεται ο ισχυρισμός του Κ. Σκιαδά για αναρμοδιότητα. Αν το υπουργείο Γεωργίας είναι αναρμοδιό, γιατί η Διεύθυνση Χωροταξίας και Προστασίας Περιβάλλοντος στις 29 Δεκέμβρη του 2003 έστειλε την εγκύλιο για τη συγκρότηση των ΝΕΧΩΠ;

Το Τμήμα Χωροταξίας της Διεύθυνσης Χωροταξίας και Προστασίας Περιβάλλοντος δύο φορές, μία στις 28 Μάρτη 2005 και μία στις 8 Μάρτη 2006, έστειλε ενημερωτικό σημείωμα στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας, με το οποίο τους στάλθηκε η εγκύλιος αυτής της προστασίας. Παραθέτουμε ενδεικτικά ένα

αντιεπιστημονικές και συνάμα παράνομες και αντισυνταγματικές. Δεν είναι τυχαίο, ότι την διά περίοδο ο γ.γ. ζητά επίμονα από το Τμήμα Χωροταξίας της Διεύθυνσης Χωροταξίας και Προστασίας Περιβάλλοντος για τη γη υψηλής ή μη παραγωγικότητας και οι ΝΕΧΩΠ, οι διατάξεις για τα 600 μέτρα δεξιά και αριστερά από το εθνικό και επαρχιακό δίκτυο να επομάσει τα σχέδια των Κοινών Υπουργικών Αποφάσεων για τα 600 μέτρα δεξιά και αριστερά από το εθνικό και επαρχιακό δίκτυο. Ο προϊστάμενος του Τμήματος Χωροταξίας, σεβόμενος τη νομιμότητα, δεν ήταν δυνατόν να συνεργηθεί σ' αυτές τις παράνομες πράξεις της πολιτικής ηγεσίας και επιμένει στα αιτήματα που προαναφέραμε. Για να κάμψει την αντίσταση του προϊστάμενου, ο γ.γ. διέταξε ΕΔΕ σε βάρος του. Ομως, η τρομοκρατική αυτή ενέργεια θα πέσει στο κενό.

Με όλες αυτές τις παράνομες ενέργειες ο Ε. Μπασιάκος θέλει να αποχαρακτηρίσει την πολιτική ηγεσίας αυτής της προστασίας αγροτικής γης υψηλής παραγωγικότητας, τόσο στη Βοιωτία όσο και σ' άλλες περιοχές της Ελλάδας, γιατί μόνον έτσι μπορεί να αλλάξει η χρήση τους προς όφελος των καπιταλιστών που ασχολούνται με την εμπορία και μεταποίηση αγροτικών προϊόντων (και όχι μόνο). Επειδή το θέμα αυτό έχει ακόμη πολλές «άκρες» και πολύ «ψητό» θα επιπλέψουμε.

Γεράσιμος Λιόντος

Αποπολιτικο-ποίηση